

TĖVIŠKĖS ŽIBURIAI

THE LIGHTS OF HOMELAND

Nr. 3 (3483) 2017 JANUARY – SAUSIO 17 • LIETUVIŲ SAVAITRAŠTIS - LITHUANIAN WEEKLY • www.tevzib.com • Nr. kaina – \$2

NELIEČIAMĖ KLAUSIMAI

Sausio mėnesiais, minint Klaipėdos krašto atvadavimo sukaktis, būtų naudinga ir prasminga stipriau pabrėžti Mažosios Lietuvos – Rytprūsių laimėjimus bei neišspręstus klausimus.

Laimėjimai – pats Klaipėdos krašto atvadavimas prieš devyniasdešimt ketverius metus, pusantro šimto kilometrų langas į platųjį pasaulį, reto grožio pajūris, lankomas užsieniečių, ir puiki vieta atostogoms. Reikėtų džiaugtis ir Mažosios Lietuvos kultūriniais reiškiniais, lietuviško švietimo tinklu bei viskuo, kas siejama su Lietuva. O svarbiausia – neužmiršti, kad tai lietuvių žemė, iš kurios tryško lietuviybės ženklai ir tuo laikotarpiu, kai Lietuva buvo pavergta ir rusinama. Kad dabar tas kraštas kaip karo grobis priskirtas Rusijai administruoti, neturėtume lengvai sutikti su aiškinimu, kad jis esantis Rusijos dalis, kaip žemėlapiuose nurodoma. Teisinis to krašto klausimas dar neišspręstas, greičiausiai, dėl to, kad nenorima erzinti buvusio sąjungininko. Šioji nuolaida rodo, kaip pagal reikalą tiesa apeinama, kad santykiams nekenktų. Liūdniausia, kad tai daro valstybės, remiančios Lietuvos nepriklausomybę ir padedančios jai tvirtai laikytis. Karaliaučiaus sritis, pavirtusi Rusijos karine baze, jau vien dėl to nebegali būti liečiama, nes tokių karinių bazių turi ir kitos didžiosios valstybės. Susidarius tokiai būklei, klausimą dažniausiai sprendžia laikas. O tokiais atvejais laimi galingesnieji. Kas bebūtų, turėtume laikytis vieningo požiūrio, kad Klaipėdos kraštas ir Mažoji Lietuva – okupuotos mūsų žemės.

Jos tik tapusios istorinėmis, laukiančiomis teisinio įvertinimo ir nuosprendžio, kieno iš tikrųjų esančios... Prisimintina, kad labiausiai karai pajudina ir keičia valstybių sienas. Sukelia ir tarptautinius ginčus, atsiremiančius į atitinkamas jėgas, kaip į tiesą. Praradusiems dalį žemių tiesą rodant vietoj jėgos sprendimas įstringa mažesniųjų nenaudai. Tačiau į padėtį žiūrėti kaip į viso to pabaigą neturėtume. Karais keičiamos valstybių teritorijos, bet valstybes sudaro ir žmonės. Nuo jų daug priklauso valstybių ateitis, ir tai yra pati didžioji garantija išsilaikyti. Pranašaujama Lietuva be lietuvių – tai absurdas, propagandinė priešų iliuzija. Bet taip pat tai rimtas įspėjimas nutautėjimui. Mūsų Donelaičio žemė nemaža dalimi tapo vokiškąja „Ostpreussen“ daugiausia kultūrinių įtakų poveikiuose. Okupantai rusai taipgi skuba tą kraštą surusinti, keisdami vardus, vietovių pavadinimus, plėsdami švietimo tinklą, kalama, kad kraštas – Rusijos dalis, kad krašto tikrieji šeimininkai yra rusai ir t.t. O mes, tikrieji šeimininkai, esame lyg įvykių stebėtojai. Ar ne laikas būtų Mažosios Lietuvos klausimą kelti Europos sąjungoje?

ČS

ŠIAME NUMERYJE

- Valstybės ir jos kūrėjų istorija – neperrašoma – 1, 4 psl.
- “Tavo gyvenimas, ir tu esi už jį atsakingas” – 2, 3 psl.
- Saugumo ir gynybos vadovai renkasi Lietuvoje – 3 psl.
- Nepriklausomybės metraštininkui – Vilties prezidento premija – 5 psl.
- Skaitytojų laišakai – 6 psl.
- Ievai Simonaitytei būtų 120 – 8, 9 psl.

Sausio 12 dieną Vilniuje, Lietuvos radijo ir televizijos rūmų kieme, atidengtas paminklas 1991 sausio 13 žuvusių laisvės gynėjų atminimui. Tą dieną sovietai karine jėga bandė nuversti teisėtą Lietuvos valdžią, 1990-ųjų kovo 11 dieną paskelbusią šalies nepriklausomybę nuo SSRS. Sovietų kariuomenei ir specialiesiems daliniams užimant Vilniaus televizijos bokštą bei Lietuvos radijo ir televizijos pastatą, žuvo 14, nukentėjo daugiau kaip tūkstantis beginklių žmonių R. Dačkaus ntr.

Valstybės ir jos kūrėjų istorija – neperrašoma

Artėjant nepriklausomos Lietuvos valstybės 100-mečiui, vyksta ne tik jubiliejinės šventės parengiamieji darbai. Prisimenant bei vertinant nepriklausomybės ir jos gynėjų, valstybės kūrėjų istoriją Lietuvoje išsižiebė dar vienas istorijos aiškinimasis. Apie šią istoriją TŽ savo rašinius atsiuntė V.Valiušaitis, A.Zolubas ir kiti. Šalin rankas nuo atminimo ženklų Kaziui Škirpai taip

vardu pavadintą alėją. Kol sostinėje vyko ginčai, K.Škirpos gimtinėje Pasvalio raj. šiam nepriklausomos Lietuvos valstybės kūrėjui, diplomatui atidengta atminimo lenta.

Apie Lietuvos valstybės istorijos sampratai ir jos visuomenei keliamą pavojų įspėja V.Valiušaitis:... “K. Škirpa nebus paskutinis, jeigu bus paaukotas „vardan ramybės“. Jis bus pirmutinis. Toliau

Pasvalio rajone, Namajūnuose, K.Škirpos gimtinėje, 2016 m. jo atminimui atidengtas paminklinis akmuo

pavadintą raštą Vilniaus merui ir Vilniaus miesto savivaldybės tarybai pasirašė Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjunga (LLKS) ir kitos nevyriausybinės patriotinės organizacijos, siekdamos užkirsti kelią dviejų Vilniaus tarybos narių bandymams panaikinti „Kazio Škirpos alėjos“ pavadinimą. Pareiškimą Vilniaus miesto savivaldybei atsiuntė dar 10 kitų visuomeninių kultūros, meno organizacijų, prašydamos išsaugoti gerbtino valstybės kūrėjo

seks kiti. Vieniems nepatinka Vincas Kudirka, kitiems – Jonas Basanavičius, tretiems – Justinas Marcinkevičius, ketvrtiems – Juozas Brazaitis ir taip toliau. Vieną dieną pasijusime, kad mes neturime savo praeities. Mūsų nebuvo. Ir mūsų nėra. Nes mes patys – niekas. Jokie. Kadangi nežinome kas buvome, kas esame, kuo norime būti“.

Apie tai – politologo Vytauto Sinicos mintys.

Nukelta į 4-ą psl.

“Tavo gyvenimas, ir tu esi už jį atsakingas”

Tokius žodžius susigraudinęs tėvas pasakė savo be bažnyčios augintam 18-mečiui sūnui, kai jis prisipažino einąs į vienuolyną. Labai rimtai priėmęs tėvo žodžius ir atsakomybę už savo žingsnius tuometinis jaunuolis dabar – joanitų bendruomenės prioras t. Jonas Savickas. Gruodžio mėnesį jis lankėsi Kanadoje, Hamiltono Aušros Vartų, Toronto Prisikėlimo, Mississaugos Lietuvos kankinių parapijose bei kitose lietuvių susibūrimo vietose – Delhi, Londone, Vasagoje, "Vilniaus rūmuose", "Labdaroje", Maironio mokykloje – kur pravedė adventinius susikaupimus ir surado laiko pokalbiui Tėviškės žiburiams.

Tėve Jonai, papasakokite apie joanitus, jų susikūrimą ir tikslus.

– Joanitai – jauna bendruomenė. Mes net nesame ordinas. Mūsų bendruomenė prasidėjo 1975 m. Gimė ji neplanuotai ir netikėtai. Šveicarijoje tėvas Marie Dominique Philippe, dominikonas, filosofijos dėstytojas, visada traukė jaunimą savo tiesos ieškojimu, gilimumu į žmogų, jo esmę ir filosofiniu lygmeniu, ir tuo pat metu jis traukė dvasiniu mokymu, kurį grindė evangelisto šv. Jono raštais. Ypač mėgo evangeliją, Apreiškimo knygą, jo laiškus ir iš ten sėmėsi dvasinio gyvenimo. Jaunimas, kuris apie jį būrėsi, norėjo taip pat gyventi tuo pačiu, kuo gyveno Marie Dominique. Jis pasiūlė jaunimui eiti pas dominikonus, pas augustinjonus, bet dėl susiklosčiusių to meto aplinkybių kur jų taip ir nepriėmė. Tėvas Marie Dominique bendravo su Marthe Robin, tam tikra prasme išgyvenusia Kristaus kančias. Ji buvo įkūrusi meilės židinius – tokį judėjimą, kur dvasinės rekolekcinės vestės kviesdavo mūsų įkūrėją. Jis jos ir paklausė, ar čia Dievo valia, kad tie jauni žmonės nori susiburti, ar tai ateina tik iš jų užgaidų. Ji jam atsakė, kad tai Dievo valia. Taip prasidėjo mūsų bendruomenė. Pirmieji broliai buvo priskirti cistersų vienuolynui, kuris yra Viduržemio jūros saloje. Pirmas mūsų bendruomenės pasišventimas – Mergelei Marijai – yra stipriai pabrėžiamas. Mes rengiamės pilku abitu. Tai yra cistersų darbinis abitas. Broliai nutarė, kad jie apaštalaus, tai jiems labiausiai tiks darbinis abitas.

Mūsų gyvenimo būdas – gilintis į žmogų prigimtine šviesoje, gilintis į šv. Jono raštus. Vienas iš svarbiausių mūsų tikslų, kaip pabrėžė įkūrėjas – siekti ir ieškoti išminties.

Kaip Jūs suradote kelią į joanitų bendruomenę?

– Į Lietuvą joanitai atvažiavo tuometinio arkivyskupo, dabartinio kardinolo Andriaus Juozo Bačkio pakviesti. Jis ieškojo filosofijos dėstytojų, steigiant Vilniaus kunigų seminariją. Taip pat reikėjo dvasinio palydėjimo pagalbos postsovietinėje bažnyčioje. Dvasinis gyvenimas Lietuvoje buvo truputį apribotas, o nelikus vienuolynų, jis truputį apmirė. Joanitų bendruomenės nariai į Lietuvą pradėjo važinėti nuo 1989 m., kai tik atsidarė sienos, evangelizacijai. Eidavo į mokyklas, universitetus, karais ir visai neoficialius susitikimus.

Aš mokiausi M. K. Čiurlionio mo-

Joanitų bendruomenės prioras t. Jonas Savickas Toronto Maironio mokykloje adventinio susikaupimo metu
Ntrs. Indrės Patkačiūnienės

kykloje (dabar gimnazija), kai 1991 m. du broliai joanitai atėjo pas mus į mokyklą. Mokiau si skulptūros, dailės, o vienas iš brolių buvo dailininkas. Mane sudomino jų požiūris į meno filosofiją, apie meno, kūrybos vietą žmogaus gyvenime. Kai tik jie atvažiavo ir skaitydavo paskaitas kitur, visada eidavau į jų mokymus. 1992 m. jie rengė stovyklą Merkinėje, iš ten kaip piligrimai keliavome į Pivašiūnų šventovę. Toje stovykloje ir gavau Dievo malonę ir pašaukimą maldos metu per adoraciją. Jutau, kad turiu pasakyti broliams, kad noriu būti jų bendruomenėje, bet niekam nieko nepasakiau. Dar po metų jie vėl atvyko ir įsikūrė prie mano mokyklos, Laterano vienuolyne, esančiame šalia Petro ir Povilo šventovės (dabar vienuolynas yra įsikūręs prie Išganytojo šventovės). Aš prieš pamokas užbėgdavau pas juos į Mišias. Kaip tik tais metais baigiau mokyklą ir turėjau rinktis: stoti į meno akademiją ar eiti į vienuolyną. Sutvirtinimo sakramento priėmimo dieną grįžęs namo tėvui pasakiau, kad stoju į vienuolyną. Tėvas susigraudinęs pasakė: "Tavo gyvenimas, ir tu esi už jį atsakingas"... Aš per meną ir močiutės maldas atsiverčiau į Dievą. Buvau pakrikštytas tik 13 metų, toliau taip ir keliauau ieškodamas savo gyvenimo prasmės ir tikslo, kol priėjau prie Dievo, prie bažnyčios, prie sakramentinio gyvenimo. Po mokyklos iš karto išvažiavau į Prancūziją ir ten pragyvenau 8 metus. 5 metus studijavau filosofiją. Tada tęsiau teologijos studijas, buvau įšventintas į kunigus ir paskirtas į Lietuvą. Visi bendrijos nariai važiuodavo pas įkūrėją, kol jis dar buvo gyvas. Mes visi prancūzakalbiai.

Kiek jūsų yra?

Pasaulyje apie 500 brolių ir apie 300 seserų. Senuosiuose Trakuose yra apaštaliųjų seserų vienuolynas, o šalia mūsų yra prisiglaudusios kontempliatyvosios seserys. Mes būname mažose bendruomenėse po 6-7. Vilniuje, Išganytojo parapijoje, esame šeši: trys lietuviai, lenkas, olandas ir prancūzas.

Jūs esate prioras. Ką tai reiškia?

– Vyresnysis – atsakingas už bendruomenę. Paskiriamas arba išrenkamas trejiems metams. Esu atsakingas už bendruomenę, už brolius, už bendrystę – reikia suderinti bendrą ir atskirą kiekvieno brolio gerį. Man labai patinka architektūrinė kūryba. Užsiėmiau visais vienuolyno tvarkymo darbais. Kai įsijungia kūrybinė vaizduotė, sunku ją nuslopinti. Labai patinka ikonų tapytas. Tai daugiau archeologinis darbas. Atrandi, atskleidi, atidengi ikoną, ją bedarydamas. Man kiekviena ikona – naujas atradimas.

Kokia Jūsų, Lietuvos joanitų, veikla?

– Darbas priklauso nuo tam tikros misijos. Į Lietuvą broliai atvažiavo dėstyti seminarijoje, ir tai buvo jų pagrindinis darbas. Po to buvo kita misija – pagalba Vilniaus gatvės vaikams. Tai buvo gan savotiškas darbas, kai broliai eidavo žaisti naktimis, vakarais, organizuodavo savanorius, kurie užmegztų ryšį su vaikais. Steigė tokias sodybas, kur jie galėtų iš gatvės sugrįžti į normalų gyvenimą. Dėl tos priežasties Rūdiškių kaime, Trakų rajone, buvo įsteigta amatų mokykla, kad tie vaikai būtų atitraukti nuo gatvės pagundų ir galėtų įgyti profesiją. Žinios jų buvo prastos,

jie beveik nelankė mokyklos. Vienam broliui – Kryžiaus Jonui – tuometinis prezidentas V. Adamkus padėkojo, nes jo dėka buvo sustabdyti gatvės vaikų grupuočių susidarymai. Vaikai vienas kitą įtraukdavo į tas grupuotes, ir jas reikėjo išardyti. Tai geriančių tėvų vaikai, iš kurių tėvai reikalavo eiti elgetauti ir nešti pinigų namo. Net nuo 6 metų amžiaus jie gyvendavo atskirai nuo tėvų, turėjo vyresnius, kurie juos saugodavo ir gaudavo duoklę. Priesti prie jų buvo labai sunku. Reikėjo kelių mėnesių, kol brolis užmezgė ryšius su jais. Jie bijojo bet kokio žmogaus, kad jis nebūtų persirengęs policininkas, kuris juos gauda ir veža į Vėliučionis, į vaikų kalėjimą. Tik kai įsitikino, kad brolis – ne policininkas, jie kaip pelės išlindo iš visų kampų. Vaikai pažinojo vienas kitą, žinojo, kur galima eiti, kur – ne, kas juos gauda, kas – ne.

Mes ta veikla užsiėmėme tuo metu, nes matėme, kad reikia tai daryti, nors iš tikrųjų tai nebuvo mūsų, joanitų, pašaukimas. Užtruko gana ilgą laiką, kol mes galėjome perduoti amatų mokyklą saleziečiams. Beje, dabar tie vaikai, baigę amatų mokyklą, jau suaugę dailidės, ateina pas mus. Ir pavėsinę padarė... Yra gyvenančių užsienyje, sukūrusių šeimas.

Likome be tų misijų, kurios buvo iš pradžių. Seminarijoje dabar dėsto patys kunigai, mokslus baigę Romoje.

Mes dabar – ieškojimuose, ko Dievas nori konkrečiai iš mūsų. Nežiūrint bendruomeninio ieškojimo, kiekvienas brolis turi pagal savo malones ir dovanas veiklą, kurios jiems mielos. Kiekvienas turime savo veiklos sritį.

Nukelta į 3-ią psl.

TĖVIŠKĖS ŽIBURIAI
THE LIGHTS OF HOMELAND

2185 Stavebank Rd., Mississauga, ON L5C 1T3 Canada
Tel. 905 275-4672 • FAX 905 275-4364 • E-mail: tevzib@rogers.com
Leidėjas: Kanados lietuvių katalikų kultūros draugija "Žiburiai"

METINĖ PRENUMERATA:

REGULIARI – \$85 (paprastu paštu), **\$135** (1 klasės paštu)

RĖMĖJO – \$105 (paprastu paštu), **\$155** (1 klasės paštu)

Į UŽJŪRIUS – \$185 (oro paštu), **\$105** (paprastu paštu, Kan. dol.)

JAV – \$105 reguliari, **\$125** – rėmėjo, **\$165** – 1 klasės paštu

JAV prenumeratoriai atsiskaito JAV doleriais.

Redaktorė – Sigina Katkauskaitė, **redaktorės pad.** – Rima Žemaitytė-De Iuliis, **maketuotoja** – Akvilė Minkevičienė, **administratorė** – Aušra Trussow. Tinklalapis www.tevzib.com – **redaktorė** Andrea Benotaitė

Rankraščiai taisomi redakcijos nuožiūra. Bendradarbių pasirašyti straipsniai nebūtinai reiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį redakcija neatsako.

Return undeliverable Canadian addresses to Circulation Dept. at mailing address above.

Printed in Canada. ISSN 0040-4063.

We thank the Lithuanian Canadian Foundation for funding the publication of parish news and the American Lithuanian Foundation for its support.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund of the Department of Canadian Heritage.

Canada

Paminėta Laisvės gynėjų diena Lietuvoje

Lietuvos vadovai paminklo TVR gynėjams atidengimo iškilmėse (iš k.): seimo pirmininkas V. Prancietis, prezidentas V. Adamkus, Lietuvos prezidentė D. Grybauskaitė, AT – Atkuriamojo Seimo pirmininkas V. Landsbergis

Lietuvos seime pagerbti 1991 sausio 13 dienų parlamento ir televizijos rūmų gynėjai

Gėlės sausio 13 žuvusiesiems

R. Jurgaičio ntr.

“Tavo gyvenimas, ir tu esi už jį atsakingas”

Atkelta iš 2-o psl.

Aš daugiau dirbu su jaunimu. Kita veikla – broliai. Jaunimui pernai pradėjome “Alfa” kursą – tai krikščioniškojo gyvenimo pradžia. Pagrindinis kurso tikslas – Šv. Dvasios patirtis. Parodai žmogui, kad tai, ką jis žino – ne visai taip. Sukuri bendrystės ir palankumo aplinką, kad priimtum tuos žmones, kurie ateina. Tai kursas ieškantiems žmonėms. Iš to kurso kilo poreikis eiti toliau ir giliau. Šiais metais pradėjome “Tobulėjimo kelią”. Gilinamės apie asmeninį tobulėjimą, tarnystę, ryšį su Dievu, ryšį su artimu.

Ar jaunimas ateina, ar jo reikia ieškoti?

Žinoma, reikia ieškoti. Šiemet nuo spalio pradėjome “Alfa” kursą, į kurį užsirašė apie 80 jaunų žmonių. Į “Tobulėjimo kelią” ateina apie 50. Jie įsipareigoja stengtis kasdien skaityti Šventą Raštą. Jeigu tikrai myli jaunimą, jis ateis. Jie ieško žmonių, kurie vestų juos toliau.

Pradėjome šlovinimo, užtarimo – daugiau charizmatinio jaunimo grupelę. Antradieniais renkamės Mišioms, šloviname Viešpatį, dėkojame Jam, meldžiamės vieni už kitus. Tris kartus per metus rengiame Taizė gailingumo

vakarus, kur kviečiame visą Vilniaus jaunimą. Pirmą kartą buvo atvažiavęs vienas brolis iš Prancūzijos. Išnešame suolus iš bažnyčios, nes būna apie 300 žmonių. Giedame Taizė giesmes, išstatome Švenčiausiąjį sakramentą; galima parašyti ant popieriaus, kam tu nori atleisti, ko – prašyti atleidimo ir atnešti prie Švenčiausiojo, kad Dievas padėtų atleisti. Arba paprašyti sau atleidimo. Gali nueiti Užtarimo maldos, jeigu sunku atleisti, pa-prašyti, kad kiti pasimelstų, kad Dievas padėtų atleisti, ir prieiti išpažinties.

Jaučiu, kad jaunimui jau auga poreikis eiti toliau ir ieškoti asmeninio santykio su Dievu.

Gruodžio 31 d. paties jaunimo iniciatyva surengėme šlovinimo naktį, dėkodami Dievui už gautas malones ir prašydami ateinančių metų malonių. Jaunimas norėjo tai daryti miesto mastu, todėl eina į kunigų susirinkimą, dalina plakatus, kad jie savo parapijose paskelbtų apie tai.

Tai Viešpaties darbas. Mums tik lieka sureaguoti, kada reikia: palydėti, pakreipti, stebėti ir pamatyti, ko jiems, jaunimui, reikia. O dar viską jie patys. Meldžiamės Šventajai Dvasiai, o Ji daro stebuklus ir keičia gyvenimus.

Labai ačiū už pokalbį.

Kalbėjosi Rima Žemaitytė-De Iuliis

Sausio 11-17 dienomis Seimo renginiuose 26-ąjį kartą pagerbti Lietuvos nepriklausomybės ir laisvės gynėjai. Laisvės gynėjų diena liudija istorines 1991-ųjų akimirkas, kai susitelkimą ir pasiaukojamą ryžtą parodė Lietuvos gyventojai apgynė neseniai atkurtą valstybės Nepriklausomybę. Seimo rūmuose į iškilmingą rikiuotę sustojo buvę Seimo rūmų ir TVR gynėjai, tik 26 metais vyresni nei buvo anuomet, 1991-aisiais. Laisvės gynėjus pasveikino Lietuvos Nepriklausomybės akto signataras, tuometinės AT – Atkuriamojo seimo pirmininkas V. Landsbergis, dabartiniai Seimo, KAM vadovai.

Inf.

Žinios iš Lietuvos

SUTVIRTINTI BENDRADARBIAVIMO RYŠIAI

Minint 25-ąsias Lietuvos ir Izraelio diplomatinių santykių metines prezidentė Dalia Grybauskaitė kartu su šios valstybės prezidentu Reuven Rivlin paskelbė bendrą pareiškimą, kuriuo įtvirtina tarpvalstybinį bendradarbiavimą. Valstybių vadovai taip pat pabrėžia, jog Lietuvos ir Izraelio tautas vieniša šimtmečius trukusi bendra istorija. Tačiau nacių okupacija II Pasaulinio karo pradžioje, prasidėjusi po tragiškai Lietuvos nepriklausomybę nutraukusios sovietinės okupacijos, lėmė didžiulį skausmą ir praradimus žydų bendruomeni.

PASIŪLYMAI STUDIJŲ PERTVARKAI

Lietuvos vyriausybės vadovas Saulius Skvernelis kartu su švietimo ir mokslo ministere Jurgita Petrauskiene paskelbė planuojamas aukštojo mokslo tinklo pertvarkos metmenis. Premjeras teigė, kad Lietuvoje turi likti ne daugiau kaip penki valstybiniai universitetai. Šiuo metu Lietuvoje veikia 14 valstybinių universitetų bei kelios dešimtys kolegijų.

nei. Todėl dabar svarbiausia pareiga – pasitelkus atminimą ir švietimą, užtikrinti, kad Holokausto tragedija niekuomet nepasikartotų, kad abi valstybės žvelgtų į ateitį. Abi šalys sėkmingai kuria aukštąsias technologijas. Lietuva yra pasaulinė lazerinių technologijų ir komunikacijos pirmūnė, o Izraelis pirmauja plėtodamas mokslinius tyrimus ir inovacijas. Valstybės keičiasi patirtimi medicinos srityje, dalijasi švietimo metodais ir bendradarbiauja, kultūros gynybos bei saugumo srityje, ieško tarpusavio abipusių prekių mainų galimybių.

Mokslo ir studijų stebėsenos ir analizės centro parengtos studijos duomenimis, pertvarkant aukštųjų mokyklų tinklą Lietuvoje, iki 2025 metų siūloma palikti veikti 3-5 universitetus, taip pat vieną ar dvi menų akademijas bei Karo akademiją. Švietimo ir mokslo ministerės J. Petrauskienės tvirtinimu, studentų ir moksleivių skaičius Lietuvoje mažėja.

DIPLOMATŲ PROTESTAS IŠKLAUSYTAS

Lietuvos, Latvijos ir Estijos ambasadoriai Vokietijoje naujienų portalui „ZEIT ONLINE“ adresuotame laiške atkreipia dėmesį, kad Baltijos valstybės Sovietų Sąjungoje atsidūrė ne savo valia, bet buvo okupuotos ir aneksuotos, o dauguma Vakarų valstybių, tarp jų ir Vokietija, niekada nepripažino sovietų įvykdytos Baltijos valstybių okupacijos. Laiške atkreipiamas dėmesys, kad Baltijos valstybės nesusikūrė iš naujo, žlugus Sovietų Sąjungai, bet

atkūrė sovietinės okupacijos nutrauktą nepriklausomybę ir taip deklaravo savo valstybių tęstinumą. Todėl Baltijos valstybės nėra Sovietų Sąjungos valstybingumo ir teisių perėmėjos ir teisiškai, ir politiškai negali būti vadinosimos buvusiomis sovietinėmis respublikomis. Naujienų portalas „ZEIT ONLINE“ greitai ir geranoriškai sureagavo į šią pastabą, pažadėdamas nebenaudoti tarptautinės teisės požiūriu netikslios sąvokos.

VAIKAI SURADO NAMUS

Praėjusiais metais 80 Lietuvoje gyvenančių šeimų pasiėmė auginti 90 vaikų. Iš jų 10 šeimų įvaikino po 2 vaikus. Namus ir šeimas surado 41 mergaitė ir 49 berniukai. Palyginus su ankstesniais metais, 2016 m. padaugėjo įvaikinusių šeimų, jau turinčių vaikų. Iš pernai

įvaikinusių šeimų 59 šeimos jau turėjo biologinių, įvaikintų ar globojamų vaikų. Dar 67 vaikus, likusius be tėvų globos, pagal vaikų, turinčių specialių poreikių, programą 2016 m. įvaikino 53 nuolat užsienyje gyvenančių Lietuvos piliečių ir užsienio piliečių šeimos.

VISUOTINIS ŠAUKIMAS NETOLIMOJE ATEITYJE

Visuotinis vaikų šaukimas į kariuomenę turi būti įgyvendintas per šį Vyriausybės darbo terminą, tikriausiai 2019 metais. Vyriausybė planuoja, kad į kariuomenę būtų šaukiami visi tinkamos sveikatos vidurinę mokyklą baigę vaikinai, neįstoję į aukštąsias mokyklas. Anot Lietuvos ministerio pirmininko S. Skvernelio, tokių jaunuolių kasmet yra apie 6-7,000. Ren-

giantis visuotiniam šaukimui, Krašto apsaugos ministerija ir kariuomenė turės pasirūpinti tinkamomis sąlygomis bei pilnu šauktinių aprūpinimu ginkluote bei apranga, teigė premjeras. Šiuo metu į kariuomenę kasmet yra šaukiami 3-3,500 vaikų nuo 19 iki 26 metų. Šaukimas į Lietuvos kariuomenę grąžintas 2015 metais, įvertinus Rusijos agresyvią politiką.

Pagal Lietuvos spaudą parengė S. Katkauskaitė

VALSTYBĖS IR JOS KŪRĖJŲ ISTORIJA – NEPERRAŠOMA

Vytautas SINICA

Atkelta iš 1-o psl.

Istorijos perrašymas: būtina skubiai pasmerkti Vinčą Kudirką

Pamenate, 2015-aisiais mėginta „nuvainikuoti“ tremtinį, kankinį ir nepriklausomybės gynėją Joną Noreiką – „Vėtrą“, kurio garbei esą nevertai kabo atminimo lenta ant Mokslų akademijos bibliotekos? Tąsyk nepavyko. Šiomet atėjo kito nepriklausomybės gynėjo, savanorio ir diplomato Kazio Škirpos eilė. Pasirodo, jo vardu nevertai pavadinta gatvė Vilniuje. Pernai toks pat bandymas vyko Kaune.

Nelemtasis Birželio sukilimas

Lietuvių rezistentų kaltės Holokauste ieškantys ir ją pabrėžiantys istorikai, Lietuvos žydų bendruomenės nariai ir šiaip socialiniai aktyvistai ne pirmą kartą dėsningai nusitaiko į 1941-ųjų Birželio sukilimo kūrėjus ir jo įsteigtos Laikinosios vyriausybės narius. Be K. Škirpos ir J. Noreikos, aiškiu taikiniu buvo tapęs Laikinosios vyriausybės vadovas Juozas Brazaitis.

Visiems jiems metamas kaltinimas – vienoks ar kitoks prisidėjimas prie Holokausto Lietuvoje. J. Noreika ir J. Brazaitis buvo kaltinami nekliudymu nacių vykdomoms žudynėms, t.y. neveikimu. Nors JAV veikusi Kongreso komisija 1973 m. pateikė vienareikšmiškas išvadas, jog J. Brazaičio kaltės Holokauste nėra, Lietuvoje vėl ir vėl sėti abejones tai netrukdo. J. Noreikai metami kaltinimai konkretnesni, tačiau pagrįsti ne daugiau. Kuo kaltinamas K. Škirpa, suprasti ne taip lengva. Oficialiai siūlymą panaikinti jo vardo gatvės pavadinimą pernai teikė Kultūros paveldo departamento Kauno skyrius, taip ir neprisidėjęs jokios atsakomybės už savo veiksmus. Šiomet Vilniuje tą patį klausimą iškėlė liūdnei pagarsėjęs, Lietuvą ant trijų raidžių viešai pasiuntęs ir dėl to net iš Vilniaus miesto tarybos liberalų frakcijos pašalintas tarybos narys Mark Adam Harold. Jo prašymo pagrindu rotušėje surengta viešas svarstymas, kur ne vienas istorikas ir visuomenės veikėjas pritarė K. Škirpos „nuvainikavimui“. Pats M.A. Harold ir jo bendraminčiai pripažįsta, kad K. Škirpa nei pats žudė žydus, nei ragino tai daryti. Jo kaltė – pažiūros. Cituojant M.A. Haroldą, jo kreipimosi pagrindas yra toks: „Kazys Škirpa vadovavo Lietuvių aktyvistų frontui. Dabartinės Lietuvos kompetentingos institucijos pripažino, kad LAF – antisemitinė organizacija.“ Citata lemtinga dėl dviejų priežasčių. Pirmą, labai įdomu sužinoti, kokia institucija pripažino LAF antisemitine organizacija? Kaip bevyniotume, antisemitizmas yra ideologija, skleidžianti neapykantą žydams kaip tautai, o ne žydams už jų vienokį ar kitokį tendencingą veikimą. LAF ne kartą smerkė žydų aktyvų dalyvavimą Lietuvos okupacijoje, sovietinių struktūrų Lietuvoje formavimą ir 1941-ųjų trėmimuose. Tačiau tai, nors labai nemalonu, paprasčiausias istorijos faktas, dokumentuotas ir nešališkose to meto JAV šaltinių ataskaitose iš Lie-

Arch. nuotraukoje: Lietuvos įgal. ministerių konferencija Romoje 1940 m. (iš k.) Petras Klimas, Kazys Škirpa, Stasys Lozoraitis, Eduardas Turauskas, Stasys Girdvainis

tuvos. Lietuvoje žydų bendruomenėje iš tiesų buvo sąlyginai daug kolaborantų ar šiaip pasitikusių sovietų kariuomenę su gėlėmis. Patys žydai atsiminimuose tuo baisėjosi ir numatė, kad tai taps neapykantą visai tautinei bendruomenei kurstančiu veiksmu. Neįmanoma pateisinti, bet įmanoma suprasti situaciją, kai dar neseniai į vagonus lietuvių sodinę ir skundę asmenys atsidūrė kerštaujančių lietuvių rankose, o per jų veiksmus nukentėjo ir niekuo dėti litvakai. LAF, šia prasme kalbėdamas apie žydų bolševizmą, nepasakė nieko, ko 1940-1941 m. nematė patys lietuviai gyventojai. Priešingai, įspėjo apie objektyviai gresiantį susidorojimą. Vadinti Škirpą rasiškai prieš žydus, kaip tautą, nusistačiusiu asmeniu nėra pagrindo, o atskirų LAF narių surašyti pareiškimai negali būti laikomi Berlyne namų arešte sėdėjusio K. Škirpos nuostata.

Daug įdomesnė K. Škirpai metamo kaltinimo logika. Jis turėtų būti ištrintas iš tautos istorinės atminties, nes vadovavo esą antisemitinei organizacijai. Kadangi nėra kaltinamas jokiais veiksmais ar kurstymu, tikrasis jam metamas kaltinimas – tikrai ar tariamai antisemitinės pažiūros. Ignoruodami laikmečio aplinkybes ir vyravusį mąstymą, nesunkiai atsidursime aklavietėje. Vidmantas Valiušaitis taikliai pastebėjo, kad taip gali ateiti ir V. Kudirkos eilė. Iš tiesų, ji jau akivaizdžiai atėjo. Jeigu žmogus negali būti pagerbtas Lietuvos valstybės vien dėl antisemitinių pažiūrų, būtina skubiai griauti Kudirkos paminklą priešais Vyriausybę, pervadinti aikštes, stoteles, gatves, o galiausiai ir pakeisti Lietuvos himną, nes antisemito kūriny traukia gėdą visai Lietuvai. Kudirka čia tik akivaizdžiausias pavyzdys. Absoliuti dauguma XIX-XX šimtmečių sandūros inteligentijos turėjo laikmečiui būdingų autoritarinių, antisemitinių, rasistinių, seksistinių ar kitokių nuostatų. Kaip sakoma, straipsnį surasime ir pritaikysime. Siūlymai skamba absurdiškai? Ačiū Dievui, JAV kairuojančiuose universitetuose taip pat po truputį kyla svarstymai apie tai, kad valstybės tėvai-kūrėjai yra gėdingi ir negali būti gerbiami, nes buvo rasistai ir vergvaldžiai. Tačiau ten, priešingai nei Lietuvoje, tokios idėjos netampa plačios ir rimtai vertinamos diskusijos pagrindu. Valstybingumas suvokiamas kaip svarbesnis už laikmečiui būdingą mąstymą, net tais atvejais, kai jis akivaizdžiai buvo.

Istorijos perrašymas

Lietuvoje pasiekta istorinės sąmonės atrofija, kai šiandienos kategorijos (žmogaus teisės, demokratija, tolerancija, ir t.t.) yra iškeliamos aukščiau valstybės išlikimo tikslo, kuriuo vadovautasi jos netekties akivaizdoje. Sąmoningai ar ne, kaltinimais K. Škirpai ir kitiems Birželio sukilimo organizatoriams keliama mintis, kad lietuvių tauta neturėjo absoliučios teisės sukilti, tiksliau, kad ji galėjo tai daryti tik taip, tomis sąlygomis ir tų asmenų, kurių veikimas nekeltų nepatogumo ar grėsmės kitoms šalyje gyvenusioms tautoms. Kiekvienas siūlymas istorinių asmenybių tikrą ar tariamą elgesį su žydų tauta laikyti svarbesniu nei poelgiai vardan valstybingumo atkūrimo ar išsaugojimo faktiškai reiškia, kad žydų tautos interesas buvo ir šiandien turėtų būti laikomas svarbesniu nei lietuvių tautos Lietuvoje interesas, kai/jei šie interesai susiduria. Tokia istorinė sąmonė, nors iš patogios viską žinančiojo istorinio vertintojo pozicijos atrodo itin moraliai ir patraukliai, yra absoliučiai pražūtinga. Ja vadovaujantis prieinama iki nesąmonės, kad tautos kova už savo valstybę gali vykti tik esant susitarimui dėl jos santvarkos ir vizijos, kad sukilimas ir jo siekta nepriklausomybė mums netinka, nes esą nenumatė vietos Lietuvos žydams.

Žvelgiant plačiau, šiuo metu bandoma perrašyti mūsų XX š. laisvės kovų istoriją. Pirmą, Sąjūdžio istoriją jau dabar yra selektyviai paversta, viena vertus, kone prasidedančia nuo AT-AS rinkimų, t.y. nuo to laiko, kur vadovavo prof. Vytautas Landsbergis, kita vertus, „savaimios visuomenės“ tyrimais vaizduojama, kad Sąjūdis buvo kone nevalingas konkrečios žmonių grupės pradėtas veiksmas, o natūraliai užaugęs iš visiškai nepolitinių maišto prieš sovietinę sistemą grupių (pankų, žygeivių, žaliaraiščių ir t.t.). Antra, 1941 m. rezistentai ir Laikinoji vyriausybė yra žeminami ir verčiami žydšaudžiais viešojoje nuomonėje, jų, švelniai tariant, abejotiną dalyvavimą Holokauste ar netgi laikmečiui būdingas pažiūras iškeliant kaip svarbesnes nei veiksmai valstybingumui išsaugoti. Trečia, partizanai, neretai net ir gerbiamų signatarų tekstuose, skelbiami paprastais banditais, abejojama jų kovų prasme, jų, kaip Lietuvos suvereno teise, vykdyti karo lauko teisingumą ir t.t. Ketvirta, sovietmečio tautinė inteligentija, kuri buvo prisitaikiusi prie režimo, bet bent palaikė gyvą tautinių sentimentų ir etninio prisirišimo prie krašto, kalbos, istorijos ir kitų lietuviybės apraiškų

jausmą ir taip padarė įmanomą Sąjūdį, yra paneigiama kaip iš esmės sovietinė, todėl atmetama su visais savo darbais, įskaitant „archajiškus“ nuopelnus valstybingumui ir lietuviybei. Penkta, pastutiniai, nes sunkiausiai suniekinami, šiame sąrašė liks katalikiškos rezistencijos atstovai. Galima neabejoti, kad *Katalikų Bažnyčios kronikos* leidėjų veiklą „nevienareikšmiškai vertinti“ bus pradėta nuo mons. A. Svarinsko, o šių valstybės didvyrių „nuvainikavimo“ linija bus maždaug tokia: „sovietinė sistema jiems netiko visai ne dėl žmogaus teisių ir laisvių neigimo, o tik tuo, kad atėmė įtaką iš klerikalinės sistemos ir neleido Bažnyčiai indoktrinuoti piliečių tarpukario Lietuvos mastais“. Maždaug toks yra platesnis paveikslas, kuriame yra labai svarbu matyti besikartojančią J. Marcinkevičiaus, K. Škirpos ar J. Brazaičio „kritiką“ ir dėl kurio yra labai svarbu atitinkamai įvertinti iš to kylančią grėsmę. Tai, kad būtent idėjinių sovietinės sistemos šalininkų ir mokslinių ateistų persmelktas Lietuvos humanitarų sluoksniš, kuris turėtų būti valstybinės sąmonės ir bendruomenės telkiančio tapatumo pagrindinis formuotojas, yra pagrindinis tokios valstybės kūrėjų kritikos lopšys, yra labai simptomiška ir nerimą kelianti kryptis.

Kremliaus tezių aidas

Nereikia ir priminti, kad visa tai vyksta stiprėjančios Rusijos karinės ir informacinės grėsmės fone tuo metu, kai Lietuvai kaip niekada anksčiau reikia stiprinti tautinę ir valstybinę savo piliečių sąmonę. Moderniojoje politinėje teorijoje jokia paslaptis, jog lojalumas valstybei priklauso nuo tapatinimosi su tos valstybės idėja, o kone pagrindinė ir veiksmingiausia priemonė tam tapatumui sukurti – nuoseklus tautos ir valstybės istorijos pasakojimas. Tačiau šiandien mokyklinė istorijos mokymo programa deramai neatlieka šio tikslo, o istorikų ir visuomenės veikėjų pastangos aptartais būdais „naujai įvertinti“ valstybės kūrėjus ir gynėjus tiesiogiai atkartoja visą sovietmetį tiek Lietuvoje, tiek ir JAV komunistų skleistą mitą apie fašistinę tarpukario Lietuvą ir fašistinį Birželio sukilimą. Šiandien šį teiginį kartoja imperinės Rusijos valstybinės propagandos kanalai ir, paradoksaliai, gerbiami veikėjai Lietuvoje. Kai Tomas Venclova pareiškia, kad K. Škirpa vertintinas vienoje gretoje su Justu Paleckiu, nes esą abu kūrė „formalią nepriklausomybę totalitarinių režimų priežiūroje“, to neįmanoma pavadinti kitaip, kaip tik Lietuvos istorijos perrašymu. K. Škirpa ir Birželio sukilėliai siekė atkurti nepriklausomą Lietuvą, ir jų projekto nesėkmė buvo objektyvių išorinių aplinkybių pasekmė, tačiau ne tikslas. J. Paleckis satelitinę Liaudies respubliką kūrė nuo pat pradžių. Lygybės ženklas tarp šių veikėjų ir Lietuvos vizijų yra absoliuti priešingybė tiek istorinei tiesai, tiek Lietuvos išlikimui būtinai istorinei sąmonei. Gera, kad būtinybę per istorijos pasakojimą formuoti tautinį ir valstybinį tapatumą jau aiškiai suvokia Lietuvos kariuomenė ir valstybinio saugumo institucijos. Tragiška, kad šis suvokimas dar visiškai svetimas šalies universitetams ir nemažai daliai liberalios inteligentijos.

(www.L.zinios.lt)

Nepriklausomybės metraštininkui – Vilties prezidento premija

Lietuvos žurnalistų draugijos (LŽD) Centro valdyba Trijų Karalių dieną tradiciškai pranešė, kad S. Lozoraičio premijos kandidatų vertinimo komisija aukščiausią kasmetinį LŽD apdovanojimą už žurnalistinę veiklą – 2016 m. Stasio Lozoraičio premiją „Kelyje į Vilties prezidento Lietuvą“ – vieningai nutarė skirti dokumentinių filmų operatoriui ir režisieriui, televizijos publicistinių laidų kūrėjui Domantui Vildžiūnui (po mirties). Operatorius ir režisierius D. Vildžiūnas buvo vienas iš tų, kurie per tragiškus 1991 sausio įvykius buvo jų kūryboje ir filmavo tam, kad pasaulis išvystytų Lietuvos tragediją. 1990–1997 metais buvo „CBS News“ atstovas Lietuvoje. 1996–1998 m. režisavo televizijos laidą „Direktorius“. 2000–2001 m. buvo laidų „Laiko ženklai“ ir „Faktų anatomija“ režisierius. Dirbo Krašto apsaugos ministerijoje, ėjo video studijos viršininko pareigas. Režisierius buvo sukaupęs didelį filmuotos medžiagos archyvą, kuriuo naudojosi tokios kompanijos kaip CBS, CNN, BBC. D. Vildžiūnas buvo žinomas dokumentinių filmų kūrėjas. Jo darbai *Devyni laiškai iš Afganistano* (2007 m.), *Mačiau Mačiūną* (2001 m.), *Fluxus laivynas* (2000 m.), *Kovo 11-osios kontekstai* (1999 m.), *Dienoraščio akimirkos* (1997 m.) ir kt.

D. Vildžiūnas gimė Vilniuje 1963 m. liepos 28 d. Tai garsios giminės atstovas: jo senelis – legendinis 1918–1920 metų Lietuvos nepriklausomybės kovų su bolševikais vadas, Pirmosios Lietuvos respublikos generolas Kazys Ladiga, sovietų nužudytas

Domantas Vildžiūnas, kino operatorius ir režisierius (1963–2016)

1941 m., senelė – 3-iojo Lietuvos Seimo narė (1926–1927 m.), ateitininkė, publicistė, Pasaulio tautų teisuolė, gelbėjusi žydus per Antrąjį pasaulinį karą, tremtinė Stefanija Paliulytė-Ladigienė. Mama – grafikė, knygų iliustratorė Marija Ladigaitė-Vildžiūnienė, tėtis – skulptorius Vladas Vildžiūnas. D. Vildžiūnas baigė interjero dizaino studijas Talino (Estija) dailės institute, tobulinosi Bornholme (Danija). Nuo 1988-ųjų talkininkavo leidžiant *Sąjūdžio žinias*, po metų pradėjo filmuoti visus svarbiausius valstybės įvykius, rengė TV laidas, Krašto apsaugos ministerijos vaizdo studijoje kūrė filmus apie šalies kariuomenę. LRT televizija rodė jo režisuotą dokumentinį ciklą *Valstybės atkūrimo kronikos*.

Inf.

Paminėtas prezidentinės Lietuvos 90-metis

Lietuvos Seimas 2016-uosius buvo paskelbęs prezidento Kazio Griniaus metais. Jau 2016 m. gegužės 11 d. Seimo rūmuose buvo paminėtos 150-osios K. Griniaus gimimo metinės. Surengta nuotraukų ir dokumentų paroda *Demokratijos keliu: Kaziu Griniui – 150*. Renginyje dalyvavo ir prisiminimais pasidalijo Kazį Grinių pažinojęs prezidentas Valdas Adamkus. O gruodžio 15 d. Seimas iškilmingu minėjimu pagerbė prezidento, ministerio pirmininko, steigiamojo Seimo, I–III Seimų nario, publicisto Kazio Griniaus 150-ąsias gimimo metines. Liberaliosios demokratijos šalininkų skatinami minėjimo renginiai vyko bibliotekose, mokyklose.

Metams baigiantis buvo prisiminta ir kita Lietuvos valstybės sukaktis. 2016 m. gruodžio 21 d. Seimo Konstitucijos salėje įvyko konferencija *Tautinės prezidentinės Lietuvos kūrimo (1926 m. gruodžio 17 d.) 90 metų sukaktis*. Joje buvo įvertintas pirmojo LR prezidento Antano Smetonos prezidentinis valdymas 1919 m. balandžio–1920 m. gegužės mėn. ir 1926–1940 metais, iki SSRS okupacijos. Prezidentinės Lietuvos metais atsisakius politinių partijų kišimosi, suteikus dideles teises visų žmonių renkamosioms valdžioms, apskričių taryboms, sutelkus valdžią prezidento ir premjero rankose, pastebimai paspartėjo visoje šalyje kultūros, ekonomikos raida, ir greitai nepriklausomą Lietuvą imta vertinti kaip sparčiausiai išsivysčiusią Europos valstybę. Lietuvis pasijuto tikruoju

savo valstybės šeimininku, patriotu, ir jo neįveikė beveik 50 metų trukusi sovietinė okupacija.

Konferenciją rengė Krašto apsaugos sistemos kūrėjų sąjunga, Lietuvos atsargos karininkų sąjunga, Lietuvos Laisvės kovotojų sąjunga, Krašto apsaugos bičiulių klubas, Lietuvai pagražinti draugija, Lietuvos tautininkų sąjunga, Lietuvos Sąjūdis, Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių bendrija, Politinių kalinių ir tremtinių sąjungos Vilniaus skyrius, Lietuvos politinių kalinių sąjunga, Vilniaus miesto vietinė rinktinė, Vilniaus žarasiečių klubas „Ežerėnai“, Mūsų Tautos atminties sąjunga, Sausio 13-osios brolija.

Konferencijoje buvo perskaityti pranešimai, išklausyti pasakymai, vyko priimančios rezoliucijos svarstymas ir priėmimas. Rezoliucijoje priimti svarbūs nutarimai: bešališkiau mokyklinėse programose nušviesti prezidento A. Smetonos nuopelnus valstybei, siekti, kad būtų išleisti jo raštai, pagerbiant šio valstybės vadovo, politiko, diplomato atminimą pastatyti paminklą Vilniuje ir kiti punktai. Rezoliucija priimta vienbalsiai minėtų organizacijų atstovų ir konferencijos dalyvių balsavimu.

Nutarta rezoliuciją išsiųsti prezidentei, Seimo pirmininkui, ministeriui pirmininkui, Seimo nariams.

(Straipsnis sutrumpintas)
A. Zolubas

ATSIŪSTA PAMINĖTI

▪ **Bibliografinė rodyklė, II dalis.** Stannislovas Sajauskas. Kaunas, 2016, leidykla „Naujasis lankas“, 133 psl. Leidinyje prista-

toma trumpa autoriaus gyvenimo ir veiklos istorija, jo rašinių įvairiomis temomis rodyklės, numizmatikos parodų nuorodos su spalvotomis iliustracijomis. Leidinys skirtas prof.dr. S.Sajausko 70-mečiui.

Kanados įvykių apžvalga

NAUJI MINISTERIAI

Naujai paskirti ministrai (iš k.): užsienio reikalų ministrė Chrystia Freeland, darbo, užimtumo ir darbo vietų gerinimo ministrė Patricia A. Hajdu, moterų padėties ministrė Maryam Monsef, tarptautinės prekybos ministeris Francois-Philippe Champagne, demokratinių įstaigų ministrė Karina Gould ir imigracijos, karo pabėgėlių bei pilietybės ministeris Ahmed Hussen

Kanados premjeras Justin Trudeau sausio 10 d. paskelbė pakeitimus ministerijose.

Chrystia Freeland, buvusi tarptautinės prekybos ministrė, tapo užsienio reikalų ministere, kuri rūpinsis ir ryšiais bei prekybos reikalais tarp Kanados ir JAV. Maryam Monsef, buvusi demokratinių įstaigų ministrė, tapo moterų padėties ministere. Patricia A. Hajdu, buvusi moterų padėties ministrė, dabar rūpinsis darbo, užimtumo ir darbo vietų gerinimo reikalais.

Francois-Philippe Champagne, buvęs finansų ministerio sekretorius, tapo tarptautinės prekybos ministriu. Karina Gould, buvusi tarptautinės plėtros ministerio

sekretorė, dirbs demokratinių įstaigų ministere. Ahmed D. Hussen, parlamento narys, buvęs karo pabėgėlis iš Somalio, bendruomenės aktyvistas Toronte, tapo imigracijos, karo pabėgėlių ir pilietybės ministriu. Šį darbą iki šiol dirbęs John McCallum paskirtas ambasadoriumi Kinijoje.

Stéphane Dion, buvęs užsienio reikalų ministeris, vyriausybėje dirbęs 21 metus, tapo ambasadoriumi Europos sąjungoje ir Vokietijoje. MaryAnn Mihychuk, buvusi darbo, užimtumo ir darbo vietų gerinimo ministrė, toliau dirbs parlamento nare, atstovaudama Kildonan – St. Paul (Manitoba).

KAD IMIGRANTAMS BŪTŲ GERIAU

Siekiant padėti naujai atvykusiems imigrantams į Torontą, įstaiga *Members of the Local Immigration Partnership* kviečia pilietiskai nusiteikusius imigrantus prisijungti prie naujai sudaromos tarybos grupės, kuri atstovautų naujai atvykusiems imigrantams, priimant įvairaus lygio sprendimus. Kaip teigia Scarborough esančios persikėlimo projektų įstaigos vadovė Irmtraud Hut-

fless, siekiama, kad imigrantai dalyvautų, kuriant įvairias programas ir kad jų norai būtų išgirsti. Tarybą sudarys maždaug 40 žmonių iš įvairių sluoksnių ir skirtingų bendruomenių atstovų Toronte. Ypatingas dėmesys bus skiriamas moterims, jaunimui, pagyvenusiems žmonėms. Grupės nariai bus mokomi apie miesto valdžios veiklą ir ko iš jų tikimasi, prieš tarybai pradėdant darbą šią vasarą.

PREMJERAS SUSITIKO SU ČIABUVIAIS

Sausio 10 d. Kanados premjeras J. Trudeau susitiko su čiaabuvių ir šiaurės reikalų ministere Carolyn Bennett ir čiaabuvių kongreso atstovais, taip pat su čiaabuvių vyresniąja atstove Clodette Commanda. Tai pirmas susitikimas šiemet, kuris patvirtino valdžios dėmesį ir pagalbą čiaabuviams. Premjeras toliau dirbs su R. Bertrand, naujai išrinktu kongreso vadovu, su kuriuo jis aptarė keletą

svarbiausių klausimų: dingusios ir nužudytos čiaabuvių moterys, vaikai, vaikų globa, švietimas, įkalinimo taisyklės.

Pernai premjeras buvo pažadėjęs pirmųjų tautų vadovams susitikti nors vieną kartą per metus ir aptarti pačius svarbiausius reikalus. J. Trudeau kabineto atstovai susitiks su minėtais vadovais ir tautų atstovais mažiausiai du kartus per metus.

KANADOJE – AMERIKOS STUDENTAI

Po lapkričio 8 d., kai JAV prezidento rinkimus laimėjo D. Trump, Kanados universitetai nuo Kvebeko iki Br.Kolumbijos gauna labai daug prašymų iš JAV piliečių priimti mokytis. Nors kai kurios Kanados aukštosios mokyklos dairėsi studentų JAV, tokio didelio prašymų studijuoti skaičiaus nesitikėta: Toronto universitete prašymų gauta 70%, McMaster universitete – 34%,

kituose – maždaug 20% daugiau negu pernai.

Remiantis Kanados tarptautinio mokymo įstaigos (*Canadian Bureau for International Education*) duomenimis, Kanada nebuvo labai populiari, amerikiečiams renkantis universitetus studijoms. 2014 m. čia mokėsi apie 9,000 studentų iš JAV, o, palyginimui, iš Kinijos – 57,000.

Pagal Kanados spaudą parengė Rima Žemaitytė-De Iuliis

Dirbkime visi kartu

Tėviškės žiburiuose (2016 m. gruodžio 13 d.) straipsnyje *Toronto Lietuvių Namai: šiandienos sprendimai nulems ateitį. Mintys po Lietuvių Namų susirinkimo* buvo išsamiai ir konkrečiai pateikta lapkričio 30 d. vykusio susirinkimo apžvalga ir pastabos.

Pagal straipsnio teiginius, LN valdybos narių pranešimuose paaiškėjo, kad "finansinė LN būklė nepavydėtina ir be paskolos neįmanoma padaryti atnaujinimų, kaip reikalauja valdžios įstatymai." Straipsnio autorė mini,"kad valdybos pranešimuose keliskart pabrėžtinai buvo pareikšta, kad Lietuvių Namai nebus parduodami", bet klausimų kilo ir dėl paskolos naudojimo, ir dėl įstatymo priėmimo eigos, ir dėl Lietuvių Namų ateities. "Noriu pritarti, kad yra būtinas atitinkamas LN Įstatų papildymas, kad Lietuvių Namai galėtų gauti paskolą atlikti valdžios reikalaujamus patvarkymus. (Stebėtina, kad šiame susirinkime dalyvaujantys dar neseniai buvę valdybos nariai, net ir pirmininkai, nesiteikė paaiškinti, kodėl LN pastatas, jo vidus ir visa įranga buvo apleisti ir lig šiol buvo netvarkomi pagal valdžios reikalavimus). Dabar visa rūpesčių dėl nepadarytų darbų našta tenka dabartinei valdybai.

Man, daugiau kaip keturiasdešimt metų talkininkaujant Lietuvių Namuose, teko gana artimai pažinti LN vykstančius valdybų rinkimus. Į Lietuvių Namų metinius susirinkimus, kuomet yra renkami nauji ar papildomi valdybos nariai, susirinkime dalyvaujantieji jau iš anksto yra pasirinkę kandidatuojančio asmens pavardę – už kurį-kurią balsuos. Tai dažniausia būna artimi pažįstami, savitos pakraipos ir panašių pažiūrų. Dar yra blogiau, cituoju S. Katkauskaitės mintis: "Iš tiesų reikia pagalvoti, ar "Labdaros" slaugos namų gyventojai, dėl senatvės ir negalių patys savo turtą ir sveikatos rūpesčius patikėję globėjams (Power of Attorney), gali priimti sprendimą, atiduodami balsą dėl milijoninio turto tvarkymo." Praeityje yra buvę atvejų, kuomet tik kelias dienas prieš LN metinį susirinkimą slaugos namuose gyventojams pažįstamas notaras negalintiems dalyvauti LN rinkimuose tvirtino įgaliojimus (Proxies). Vienas asmuo rinkimuose turėjo net keliasdešimt įgaliojimų. Galbūt tai yra teisėta, bet abejotina, ar tai yra etiškas poelgis lietuviškoje visuomeninėje organizacijoje?! Kas galėtų paneigti galimybę, kad LN valdyboje, skirstantis pareigomis, gali būti paskirti asmenys, visiškai nesidomėję LN veikla, nesusipažinę su Įstatais? Manau, kad daugelį nustebino itin gausus jaunimo dalyvavimas šiame aprašytame susirinkime; jie paprastai yra retai matomi

organizacijų susirinkimuose. Matėsi bendruomenės, Jaunimo sąjungos, skautų, chorų ir kitų organizacijų atstovų. Beveik pusę visų dalyvių sudarė jaunoji karta: vietinis lietuviškas jaunimas arba atvykusieji iš Lietuvos. Darniai išklausę kalbėtojų, jie išsakė savo požiūrį, pritarė ne vien tik plojimu, bet ir jaunatviškais šūksniais – už ar prieš. Buvo kelis kartus minėta, kad dabartinė Lietuvių Namų vieta yra lengvai pasiekama tramvajais, autobusais, požeminiu metro, net ir už Toronto ribų važiuojančiu traukiniu. Bendra nuomonė lieka, kad Lietuvių Namai būtinai privalo išsilaikyti ir tarnauti 11,000 (pagal statistiką) Toronte ir artimose apylinkėse gyvenančių tautiečių veiklai. Kaip parodė ir gruodžio mėnesį surengta graži kalėdinė šventė vaikams ir šeimoms, Lietuvių Namai gali pritraukti tautiečius, dar neįsijungusius į lietuvišką veiklą, tapti jaunimo sambūrių centru. Veiklos užteks visiems.

Lieka tik pritarti straipsnio autorei, jog šis susirinkimas parodė, kad LN organizacija dar yra labai gyva ir turi daug narių, kuriems rūpi LN rytdiena, kad jie nori išsaugoti tėvų sukurtą lietuvišką, visiems atvirą organizaciją ir savo vaikams ar vaikaičiams. Tik norisi visus paraginti bendram ir konkrečiam darbui, paramai valdybai Lietuvių Namų labui ir ateičiai.

Vytautas Kulnys

Skola ne žaizda – neužgis

Įprastos atostogos „Dainavoje“ – šeimų stovykloje. Jau daug metų, kai kasmet nuomojame berniukų barake didžiausią kambarį dešimčiai žmonių, ir jis visada būna mūsų užpildytas.

Vieną šiltą dieną pastebėjau senjorę, skaitančią Vytauto Volerto knygą, kurios aš dar nebuvau skaičiusi, todėl paklausiau jos, ar tai jos nuosava knyga. Atsakė, kad tai jos žento parašyta ir jo žmona pasiūliusi paskaityti stovykloje, jeigu paskaitos jos nedomintų. Gal man paskolintų čia stovykloje perskaityti, nes nenumatau, kur ją gaučiau? Ji mielai sutiko. Ir visą laisvalaikį, kai kiti mirko Spyglio vandenyje, aš praleisdavau laiką skaitydama. Baigusi skaityti, knygą grąžinau

ir išsikalbėjome. Pasirodo, jos viena duktė buvo ištekęjusi už Volerto, o kita duktė buvo ištekęjusi už Skrebūno, kuris jaunas staiga mirė. Už Skrebūno, mano klasės draugo! Na, ir sutapimas, kad Alfonso uošvę sutikau dabar. Mes su Alfonsu kartu baigėme gimnaziją Vokietijoje, kartu studijavome Baltiečių universitete, dažnai kartu autobusu važiuodavome aplankyti aš – savo tėvų, o jis – savo „prieteliaus“, kurio pavardės nežinojau. Į mano atmintį atklydo Skrebūno man suteikta pagalba.

Studijuojant Baltiečių universitete iki Hamburgo atvažiuodavome traukinėliu, o iki Diepholc reikėdavo važiuoti autobusu. Diepholc stovykloje gyveno mano tėvai, o

Alfonsas Skrebūnas

Alfonsas aplankydavo savo „prietelių“. Kartą matydama, kad autobusas į Diepholc išvažiuoja po 10 minučių ir supratusi, kad nespėsiu nusipirkti bilieto, pagalvojau, kad autobuse nusipirksiu, nereikės laukti trijų valandų iki kito autobuso. Įlipusi į autobusą pamačiau Alfonsą. Jam pamo-

jus, kad šalia laisva vieta, ten ir atsėdau. Kalbamės apie paskaitas, amžinai dingstančią elektrą ir kitką. Mums taip kalbantis, prieina konduktorius, tikrinantis bilietus. Alfonsas parodo savąjį, o aš, atkišusi pinigų skirtus bilietui, laukiu savo eilės. Konduktorius, patikrinęs pinigų sumą, pareiškia, kad autobuse pirktas bilietas kainuoja dvigubai brangiau. O aš tų pinigų neturiu. Kreipiuosi į Alfonsą, o jis man ir atsako, kad „esu bėdinas kaip pelė po šluota“, bet aš paprašysiu savo „prieteliaus“, kuris sėdi už mūsų – autobuso gale.

Prietelius išsitraukia piniginę ir išėmęs šimtinę ir duoda man. Konduktorius paima tą šimtinę, atskaito keturiolika markių, ir grąžą atiduoda man, o aš tuos pinigus perduodu Alfonsui „prieteliui“, pažadėjusi trūkstantą sumą atiduoti lageryje. Tačiau jis pataria pinigų pasilaikyti sau, o kai turėsiu 100 markių, tada ir grąžinsianti.

Sugrįžusi pas tėvus pasakiau apie savo „bėdą“, bet mama mane nuramino, kad ji žinanti kelis spekuliantus ir jie mielai iškeis. Po poros dienų, nešina šimtinę, žengiu į vyrų kambarį norėdama atiduoti skolą. Deja, Alfonsas jau išvažiavęs į universitetą, o „prietelius“ išvykęs „vaizbos“ reikalais, kaip man pasakė gyvenusieji tame pačiame kambaryje.

Grįžtu ir aš atgal. Vežu ir tą šimtinę. Atiduosiu Alfonsui, o jis ir perduos. Deja, Alfonsas

pinigų neima. Jis už dviejų savaitių išvyksta į Bremeną, o iš ten į Kanadą. „Prietelius“ jau išvykęs, atrodo, kartu su Alfonsu važiuoja į Kanadą, taip ir lieka ta šimtinė mano kišenėje. Pagaliau emigravau ir aš, bet į JAV. Čia darbai, studijos, ir skolą užmiršau. Skaitydama *Tėviškės žiburius* sužinojau apie ruošiamą šventę. Prisiminiau ir skolą, proga bus atiduoti, kad ir kita valiuta. Nuvykstu į Torontą, apsistoju pas studijų dienų draugę, na, ir džiaugsmas, kad atsikratysiu ta nelemta skola. Papasakoju istoriją draugei, paprašau, kad ji perduotų tą šimtinę Alfonsui. O ji susirūpinusi pasako, kad Alfonsas vedė, kažin kur namus, o gal ir visą miestą stato su savo „prieteliu“ ir atsisako paimti pinigų. Taip ir vėl viskas grimzta užmarštin.

Po daugelio metų, jau užauginus vaikus ir besidžiaugiant vaikaičiais su dukros šeima, persikėlėme į priemiestį. Čia daug erdvės, ramybės, bet priemiesčiai nepritaikyti oro permainoms. Tai ir mums teko pajusti, kai po stiprios ir ilgos liūtis vanduo užpylė rūšį. Teko sukelti ant stalų ar lentynų viską, ką drėgmė galėtų sugadinti. Tarp laikraščių iškarpų randu – staiga mirė Alfonsas Skrebūnas, šalia jo gyvenimo aprašymas. Ir vėl prisiminiau skolą, aprašiau jos istoriją. Rašinį ir \$100 čekį pasiunčiau *Tėviškės žiburiams* Alfonsui ir jo „prieteliaus“ prisiminimui

Eugenija Barškėtienė,
Downers Gove, IL, JAV

TALKA
CREDIT UNION LIMITED

KREDITO KOOPERATYVAS LTD

830 Main St. E, Hamilton, ON L8M 1L6
Tel. 905 544-7125 Fax 905 544-7126

www.talka.ca

SĄSKAITOS	PASKOLOS
Taupomoji sąskaita 0.25%	Asmeninės nuo 3.15%
Čekių sąskaita iki 0.25%	Nekiln. turto 1 metų 3.15%

INDĖLIAI	TFSA, RRSP ir RRIF
90 dienų indėliai 0.50%	Kintančios 0.50%
180 dienų indėliai 0.50%	1 metams 1.90%
1 m. term. indėliai 1.90%	2 metams 2.05%
2 m. term. indėliai 2.05%	3 metams 2.55%
3 m. term. indėliai 2.55%	4 metams 2.70%
4 m. term. indėliai 2.70%	5 metams 2.80%
5 m. term. indėliai 2.80%	

Sekite kasdieninę informaciją apie nuosimčius TALKOJE

AKTYVAI VIRŠ 120 MILIJONŲ DOLERIŲ

2016 metais nariams IŠMOKĖJOME

Papildomų palūkanų santaupoms **14%**

Įskaitant **TFSA, RRSP ir RRIF**

Nuolaidų skolininkams **7%**

- Nemokami čekių sąskaitų apmokėjimai
- Narių santaupos apdraustos 6 mil. dol. kapitalu ir Kanados valdžios iki \$100,000.0 sumos draudimu

DARBO VALANDOS

Pirmadieniais, antradieniais, ketvirtadieniais - 9 v.r. - 5 v.p.p.
Trečiądieniais - 9 v.r. - 1 v.p.p.,
Penktadieniais - 9 v.r. - 7 v.v.
Šeštadieniais - 9 v.r. - 12 v.p.p.

Liepos ir rugpjūčio mėnesiais šeštadieniais uždaryta.

LONDON, ON

- Sausio 15,sekmadienį, savo maldose prisiminėme tą lemtingąją 1991 metų sausio 13-ąją, kai beginkliai būriai mūsų brolių ir sesių buvo pasirošę gulditi savo gyvybes už Lietuvos laisvę, tą naktį Vilniuje žuvo 14 tautiečių.
- Sekmadienį ir švenčių Mišios aukojamos 3 v.p.p. Mary Immaculate šventovėje, 1980 Trafalgar St., London, ON.
- Sausio 22, sekmadienį, Mišios bus aukojamos už Mačių šeimoms mirusius.

Lietuvių telkiniuose

Kviečiame į Argentinos lietuvių suvažiavimą

Lietuviais esame mes gimę, lietuviais turime ir būt!

Argentinos lietuvių jaunimo sąjunga (ALJS) praneša, kad 2017 m. sausio 25-29 d.d. Argentinoje vyks XX-asis Pietų Amerikos lietuvių jaunimo suvažiavimas – 2017 (PALJS – 2017). Suvažiavimas prasidės Berisso mieste „Mindaugo“ ir „Nemuno“ lietuvių draugijoje, kur vyks stovyklos diena. Savaitgalį, 28-29 d.d., vyks III-asis Pietų Amerikos lietuvių bendruomenės (PALB) suvažiavimas. Studijų dienos dalis bus suorganizuota „Argentinos lietuvių centro“ ir „Susivienijimo lietuvių Argentinoje“ draugijų patalpose.

Pietų Amerikos lietuvių jaunimo sąjungos suvažiavimas yra Pasaulio lietuvių bendruomenės projektas. Rengėjai – Argentinos lietuvių jaunimo sąjunga kartu su Pasaulio lietuvių bendruomenės valdyba, ilgamečiu

Sielovados reikalų komisijos pirmininku ir Lietuvos vyskupų konferencijos atstovu užsienio lietuvių sielovados reikalams prelatu Edmundu Putrimu. Prelatas E. Putrimas yra PALJ suvažiavimo steigėjas ir globėjas.

Suvažiavime dalyvaus URM Užsienio lietuvių departamento direktorius V.Pinkus ir generalinė Lietuvos konsulė Brazilijoje Laura Guobužaitė.

Renginyje bus progos pabendrauti, susipažinti su Argentinos lietuvių jaunimo sąjungos ir Argentinos lietuvių bendruomenės veikla bei pasikalbėti apie dabartinę jaunimo ir bendruomenės padėtį Pietų Amerikoje, aptarti įvairius būdus, kaip išlaikyti lietuviybę ir pritraukti daugiau narių į jaunimo organizacijas.

Dalyvauk suvažiavime!

Inf.

Reikalinga Jūsų parama

Vasario 16-osios gimnazija

Mieli buvusieji mokiniai ir rėmėjai! Geros valios lietuviai!

Kreipiamės į Jus, prašydami savo auka paremti Vasario 16-osios gimnazijos bendrabučių remontus, kuriems po 30 metų jie būtinai reikalingi.

Vasario 16-osios gimnazija jau gyvuoja 66 metus. Vokietijos lietuviai su didele pagarba ir padėka prisimena karo pabėgėlių pagalbą, įsigyjant Vasario 16-osios gimnazijai ir bendruomenei žemės sklypą bei pastatus. Ši gimnazija galėjo ilgus metus tik padedant užsienio lietuviams (vėliau ir Vokietijos valdžiai) išlaikyti pastatus ir suteikti išsimokslinimą likusių Vokietijoje vargingiausiųjų lietuvių, o vėliau ir kitiems užsienyje gyvenančių lietuvių vaikams. Lietuvai tapus nepriklausomai, vokiečių valdžia

nutraukė bendruomenei ir gimnazijai paramą, tvirtindama, jog Lietuva pati turinti remti savo tautiečius. Šiuo metu Vasario 16-osios bendrabučių pastatai reikalingi būtinu remonto. Vokietijos lietuvių jėgomis neįstengiame jo atlikti.

Taip pat didelių sunkumų sudaro bendrabučių išlaikymas. Skaudžiausia būtų, jei juos reiktų uždaryti, nes bendrabučiai yra lietuviškos gimnazijos išlikimo garantija. Todėl kreipiamės vėl į visus lietuvius pasaulyje ir Lietuvoje nors ir mažomis aukomis (prašome prisiminti mus ir testamentuose) padėti išlaikyti šį išskirtinį švietimo centrą ir neleisti jam sugriūti. Rusams tiesiant pirštus į Baltijos kraštus, gali tekti dar kartą ir lietuviams ieškoti politinio prieglobsčio Vokietijoje. Jau pirmaisiais nepriklausomybės metais čia rado patalpas ir paramą Lietuvos atstovas užsienyje Antanas Račas. Nekartokime prieškarinės Lietuvos vyriausybės klaidos, kada tik Pasiuntinybės užsienyje turėjo savo pastatus, kurie tuojuo buvo užimti sovietų. Dabar turim savo pastatus ir sukurtas struktūras, kur, pavojui ištikus, galima būtų rasti pastogę ir pagalbą. Padėkite mums!

Bronė Lipšienė,
Fondo Vasario 16-osios gimnazijai remti pirmininkė ir Vasario 16-osios gimnazijos Kuratorijos narė
Marytė Dambriūnaitė-Šmitienė,
Vokietijos LB pirmininkė
Dalia Henke, PLB pirmininkė
Lampertheim-Hiutenfeldas, 2016 m. gruodis

Amerikoje aukų čekius “Lithuanian World Community” vardu siųskite šiuo adresu:
Dr. Edward Bubnys
Treasurer, LWC, Inc.
289 Abbott Run Valley Road
Cumberland, RI 02864-3253
pažymint: **Vasario 16 High School Donation.**
Aukos gali būti nurašytos nuo JAV federalinių mokesčių. Pasaulio Lietuvių Bendruomenės JAV mokesčių inspekcijos „IRS“ numeris yra **36-3003339.**
Aukotojų sąrašas bus skelbiamas *Pasaulio lietuvių*je.

palikimą, skelbiamas lig šiol dar nežinomas jo dienoraštis .

☞
• *Lituanistika, 2016, T.62, nr 2 (104).* Lietuvos Mokslų akademijos tęstinis istorijos, kalbos, literatūros, architektūros, etnologijos leidinys. Redaktorės Aušra Gapševičienė ir Diana Bartkutė Barnard. Straipsnių santrumpas pristatomos ir anglų k.

ATSIŪSTA PAMINĖTI

• *Marijampolė. Palaimintasis Jurgis Matulaitis.* Stanislovas Sajauskas. Kaunas, 2013, leidykla „Naujasis lankas“, 160 psl. Leidinyje, skirtame Palaimintajam Jurgiui Matulaičiui, gausu archyvinių ir šiuolaikinių nuotraukų, dokumentų kopijų apie šį marijonų vienuolyno atnaujintojo gyvenimą, darbus ir dvasinį

Prisikėlimo
Kredito Kooperatyvas

Mūsų tikslas ne pelnas, bet sąžiningas patarnavimas

Tel. 416-532-3400
www.rpcul.com

GIC INDĖLIAI (Pelno padalinimas netaikomas)	
1 metų "cashable"	1.30%
1 metų	1.60%
2 metų	1.75%
3 metų	1.80%
4 metų	2.00%
5 metų	2.15%

SĄSKAITOS	
Taupomoji sąskaita	0.35%
Čekių sąskaita iki	0.25%
Amerikos dol. sąsk.	0.25%
Amerikos dol. GIC	0.50%
1 metų term. ind.	0.50%

SUTEIKIAME	
Studentų paskolas nuo	3.85%
Asmenines paskolas nuo	5.35%
Sutarties paskolas nuo	6.85%
NEKILNOJAMO TURTO PASKOLAS Su nekintančiu nuošimčiu	
1 metų	2.90%
2 metų	3.00%
3 metų	3.00%
4 metų	3.25%
5 metų	3.20%
Uždaras su kintančiu nuošimčiu	
	2.75%
Atviras su kintančiu nuošimčiu 1, 2, 3 metų	
	3.50%
Ribotą kreditą su nekilnojamo turto užstatu	
	3.35%

RRSP, RRIF pensijų fondai	
TFSA neapmokestinama taupomoji sąskaita	
TFSA atviras, kintantis	0.85%
RRSP ir RRIF atviras, kintantis	0.85%
1 metų	1.60%
2 metų	1.75%
3 metų	1.80%
4 metų	2.00%
5 metų	2.15%

SUTEIKIAME	
• CMHC APDRAUSTAS nekilnojamojo turto paskolas	
• KOMERCINES nekilnojamojo turto paskolas	

MŪSŲ ADRESAS	
3 Resurrection Road Toronto, ON M9A 5G1 Nemok. tel. 1-877-525-RCUL (7285) Tel. 416-532-3400, fax 416-532-4816	Darbo laikas: Pirm., antr., treč. Ketvirtadieniais Penktadieniais Šeštadieniais Sekmadieniais
	9:30 - 4:00 9:30 - 8:00 9:30 - 7:00 9:00 - 1:00 8:30 - 12:30

ANAPILYJE	
2185 Stavebank Rd. Mississauga, ON L5C 1T3, Tel. 905-566-0006, fax 905-566-1554	Darbo laikas: Ketvirtadieniais Sekmadieniais
	12:00 - 7:00 9:30 - 12:30

Waterside
DENTAL

9th Line
DENTAL

Dr. Gintarė Sungailienė

(905) 271 7171
1252 Hurontario St.
Mississauga, L5G 3H3
www.watersidedental.ca

(905) 785 3900
3945 Doug Leavens Blvd.
Mississauga, L5N 0A5
www.9thlinedental.ca

Padėsiu parduoti ar nupirkti namą ar butą

Mielai ir sąžiningai patarnausiu

JURGIS KULIEŠIUS M.Eng.,
Jerzy Kulesza
Sales Representative
Sutton West Realty Inc.,
416.236.6000
kuleza@sympatico.ca
kulezahomes.com

Tel. tiesiogiai:
416.568.1604

Lietuvos Seimas, įvertindamas tai, kad Ieva Simonaitytė yra paskutinioji Mažosios Lietuvos metraštininkė, savita, talentinga rašytoja, savo kūrinuose vaizdavusi išskirtinius lietuvininkų likimus ir garsinusi Klaipėdos krašto etnografinį savitumą, nutarė 2017-uosius paskelbti Ievos Simonaitytės metais.

Ievai Simonaitytei būtų 120

(1897 sausio 23 – 1978 rugpjūčio 27)

*Ieva Simonaitytė – fenomenas, jos savita kūryba išsiskiria autentiškomis konkre-
taus regiono detalėmis, dėmesiu folkloriniam jau išnykusios etninės grupės pavel-
dui, psychologizuotais ir kartu melodramatiškais veikėjų portretais, pasakojimo
išraiška ir sklandumu. Simonaitytės ir Vydūno raštai – paskutiniai, talento brandumu
išsiskiriantys Mažosios Lietuvos literatūrinės tradicijos, nutrūkusios dėl istorinių
aplinkybių, akordai.*

Literatūros tyrinėtojai Manfredas Žvirgždas ir Viktorija Šeina

Po Kristijono Donelaičio niekas taip meniškai ir įtaigiai nėra aprašęs Mažosios Lietuvos žmonių gyvenimo, kaip rašytoja Simonaitytė, artimųjų vadinta Ėve, bet per A. Venclovos klaidą tapusi Ieva. Rašytoja save išdidžiai vadino klaipėdiške ir jamžino Mažosios Lietuvos savitumą, apmąstė istorinę šio krašto lemtį, atskleidė Didžiąją Lietuvai mažai žinomą buitį, papročius, jamžino senąsias dainas, aprašė tautinius drabužius. Ji tvirtino apie kitų kraštų žmones negalinti rašyti, nes jų nesupranta. “I. Simonaitytė kūrė uždara vieno regiono pasaulį: žmonės čia gimsta ir miršta, myli ir kenčia, sprendžia universalius žmogaus būties klausimus, neperžengdami šio regiono sienų”, – rašė V. Kubilius.

Albinas Stubra, I. Simonaitytės pusbrolis, teigia, kad Mažojoje Lietuvoje “buvo keturių tipų žmonės: lietuviai, vokiečiai, lietuvininkai ir vokietininkai. Lietuviai atvažiavo iš Didžiosios Lietuvos, vokiečiai atvažiavo iš Vokietijos, šio krašto gyventojai, kurie pagal civilizaciją norėjo būti vokiečiais – buvo vokietininkai, o tie, kurie nenorėjo, laikėsi lietuviškų tradicijų – buvo lietuvininkai. Ieva buvo lietuvininkė.” Irenos Bukelienės nuomone, „religingumas mažlietuviui buvo svarbiau už tautinę priklausomybę. Suprantama, sava kilmė jiems rūpėjo, daugelis stengėsi išlaikyti lietuviybę, nors tai nebuvo lengva ir reikalavo nemažų pastangų. Vokiečių kalba ir kultūra juos intensyviai veikė. Tačiau tiek pasipriešinimo, konservatyvaus kietumo, tiek ir nutautėjimo formos jau buvo įprastos, nusistovėjusios, lyg ir savaiminės. Kaip rodo I. Simonaitytė, ir pritardami lietuvibei, jie buvo jau Vokietijos valstybės patriotai”. 600 metų politinėje ir kultūrinėje vokiečių įtakoje buvusi Mažoji Lietuva patyrė stiprų vokietinimą, kurio veiksmingiausiu įrankiu buvo mokykla: ją baigę lietuvininkų vaikai vokiečių kalbą imdavo vartoti ne tik tvarkydami viešojo gyvenimo reikalus, bet ir kasdienybėje.

Ievos tėvas – turtingas ūkininkas, kurio tėvai jį apveddino su taip pat turtingų ūkininkų dukra, nes Ievos motina jiems netiko: buvo gyvenamosios vietos neturinti padienė uždariautoja, vadinama „liuosininke“. Penkerių metų Ieva tapo raiša dėl kaulų tuberkuliozės, vėliau prižiūrėjo svetimus vaikus, mokyklos nelankė, pradėjo skaityti savarankiškai, vartydama Bibliją. “Aš savo gyvenime gulėjau lovoje iki 15-16 metų, – žemaitiškai vaizdo įrašė pasakoja Ieva Simonaitytė, – mano mokslai buvo knygas skaityti ir ką mane motina pamokino”.

Šventraštis ir psalmės užėmė svarbią vietą protestantiškoje lietuvininkų kultūroje: čia vaikai dažniausiai buvo lavinami ir net migdomi ne lopšinėmis, o savamokslių eiliuotojų išverstomis giesmelėmis. Kaip teigia literatūros tyrinėtojai M. Žvirgždas ir V. Šeina, „Šventraščio etiniai principai

Rašytojos Ievos Simonaitytės sesers, gyvenusios Toronte, dukros Ginos įžegnojimas Priekulės šventovėje sovietmečiu. Antra iš k. I. Simonaitytė

Rašytoja I. Simonaitytė

lėmė pamokantį pasakotojos toną“.

Vanagų kaimo pastoriaus rūpesčiu Simonaitytė išvyko gydytis į fiziškai neįgalių vaikų prieglaudą Angerburge, kur išmoko skaityti vokiškai. Pramokusi siuvėjos amato, Ieva sugebėjo pati pragyventi, keliaudama iš kaimo į kaimą. Po karo ji dirbo „Eglės“ draugijos raštininke, persikėlė į Klaipėdą, bendradarbiavo *Prūsų lietuvių balso* redakcijoje, rašė eiles, siuntinėjo jas į laikraščius. Ji dalyvavo 1923 m. Klaipėdos sukilime, kurį aprašė romane *Pavasarių audroj* (parašytas 1928, išspausdintas 1938).

Klaipėdos kraštą prijungus prie Lietuvos, dirbo „Ryto“ spaustuviėje, Klaipėdos seimelio raštinėje, priklausė kultūrinei Donelaičio draugijai, spausdino savo apysakas, rašė romaną *Aukštųjų Šimonių likimas*. Tai gyvenimų, likimų, portretų dėlionė ir besikeičiantys įvykiai, kur viską sujungia viena giminė – septynios buvusių bajorų Šimonių kartos. “Pagrindinė romano kova – tarp žemės senbuvų ir atėjūnų, visomis priemonėmis siekiančių įsitvirtinti – kalba, įstatymais, madomis. Išdidžios senosios giminės atkakliai gina savo papročius, tikėjimus, kalbą, tačiau jų vaikų tvirtumas blėsta, atakuojamas privilegijų, buitinio patogumo, globalizacijos pagundų”, – rašo M. Žvirgždas ir V. Šeina. I. Simonaitytė neslepia, kam ji pritaria ir kam prieštarauja, jos požiūris atviras ir aiškus, bet tikrovė gaudi.

Kai kūrinys pateko profesionaliems vertintojams, jie buvo sužavėti. Romanas 1935 m. buvo išspausdintas Klaipėdoje, o po metų gavo patį aukščiausią apdovanojimą Lietuvoje – valstybinę premiją. Savamokslė rašytoja išgarsėjo, buvo priimta į Rašytojų sąjungą. 1939 m. Simonaitytė paskelbė didžiausio savo kūrinio, romano *Vilius Karalius*, pirmąją dalį.

Autobiografinėje trilogijoje *O buvo taip* (1960), *Ne ta pastogė* (1962), *Nebaigta knyga* (1965) Simonaitytė dar kartą išgyveno savo likimo vingius, ypač daug dėmesio skirdama vaikystei.

Rima Žemaitytė-De Iuliis

Per 70 metų nuo pirmosios laidos romanas Aukštųjų Šimonių likimas lietuvių kalba buvo spausdinamas 15 kartų. Kaip rašo panevėžietis bibliofilas R. Banys, bendras keturiolikos leidimų tiražas sudaro 239 tūkst. knygų, deja, nežinomas “Santaros” išleisto romano knygų skaičius. Pagal šį romaną 2014 m. Kauno valstybinis dramos teatras pastatė spektaklį Gentis.

Skurdas

Ištrauka iš romano *Aukštųjų Šimonių likimas*

Ir vieną sausio mėnesio popietį, Kri-
zo, Jokūbo sūnaus, vestuvių išvakarėse,
turėjo parvykti iš Vokietijos Mikėlis. Net
Šimonienė sustiprėjo. Ir Jokūbas Šimonis
atsikėlė, apsitaisė, apsilvilo kailinius,
pasisėdėjo prie galinio lango. Iš čia gerai
matyti, ar kas pareina per šilus. Bet yra
šiek tiek pasnigus. Galbūt Mikėlis par-
keliausias per Priekulę. Kelis kartus ir lauk
išėjo Jokūbas – rasi per Aukštųjų kalną
pareina jis. Niekur nieko nematyti. O
jau temsta.

– Kad bent nepaklystų, – baimijasi
Šimonienė.

– Na, na, juk ne mažas vaikas, – ra-
mina Šimonis. Bet ir patsai beveik yra
tos pačios nuomonės. Šiandien visas pyk-
tis pro šalį. Šiandien tik viena meilė ir
sūnaus išsiilgimas beturi krūtinėje vietos.
Dar kartą išeina Šimonis lauk už vartų.

Čia bestovinti jau motina.

– Gausime šią naktį pūgos, – sako
Šimonis, kad tik ką pasakytų.

– Jeigu jis iki Priekulės kaip nors
parvyko, tai jau tegu palieka ten per
naktį, – susirūpinusi kalba Šimonienė.
– Pūgoj jis tikrai paklys.

– Kad tik nebūtų pakeliui kas atsitkę,
– išsprūdo Šimoniui. – Dabar tas nau-
jas geležinkelis... Arklių jau nebenori
pripažinti.

O Šimonienei taip malonu, kad ir tėvas
rūpinasi sūnumi.

– Eisiva į vidų, tėvuk, sušalsi. – Bet pri-
juoste vis šluosto nosį ir akis Šimonienė.

Ir štai, kada visi susėdėjo stubelėje prie
vakarienės, sužvangėjo kieme poniški
skambučiai, ir energingas pliauškinimas
botagu išvadino Krizą į kiemą. Iš puikių
šlajų išsiritė dar puikesnis ponas:

– Guten Abend! (*liet. Labas vakaras*)
Ar čia gyvena Šimoniai?

– Brolau, ar tu nebemoki būriškai? –
nustebęs sušuko Krizas.

– Šlektai, Christoph!

– Eik, eik, jau bent tėvui neparodyk tos
savo silpnybės. Taip, ką aš dar norėjau
sakyti? Aš dar vis Krizas...

– Labai meilingai tu mane, vyresnįjį
brolių, suėmei, kann mich nicht beklagen
(*liet. negaliu skystis*), – ir kiek nervingai
nusijuokė Mikėlis.

Krizas nieko nebesakė, tik jam gaila
pasidarė tėvų. Mieliausiai jis pašauktų
atgal beišvažiuojančias jau pro vartus
šlajas, įtupdytų brolių ir pasakytų:

– Važiuok sau sveikas, iš kur parkly-
dai!

Ir įžengė puikusis ponas per priebutį,
didžiąją stubą į stubelę, kur senieji
tėveliai su neapsakomu išsiilgimu laukė
pargrižtančio sūnaus. Bet pati stubelė
nusiigando, jos lubos – bene iš baimės

– beveik prislėgė svetimąjį, kuriam
įėjus, iš tikrųjų pritrūko oro. Ne sūnus,
bet ponas įžengė pro duris, svetimas,
aukštas ir puikus. Plaukai taip apkar-
pyti, kad pakaušyje nieko, o priešakyje
kuodas, kreivu sklastymu nuverstas ant
vieno šono. Juoda karta apsirengęs, balta
apykakle, su juodu paraiščiu. Rankose
odinės pirštinės, ant pirštų sušvytėjo
žiedai.

– Tikras vokietis! – sudejavo tėvas
Šimonis.

– Nanu?! – Tai pirmasis sūnaus žodis,
mat, žengdamas per stubelės slenkstį,
užkliuvo galva už durų staktos. – Labs
vakars!

“Dievui dėkui! Sūnelis dar moka
būriškai”, – atsidūsėjo tyliai sau
Šimonienė.

– Dėkui... – norėjo pridėti: “Vaikeli!” –
bet nedrįso.

O sūnus jau nusilenkė ir apkabino
motiną, kuri iš džiaugsmo skaudžiai
apsiverkė.

– Tai dar, dar gavau tave pamatyti
šiomis savo akimis, kurias jau veik
užmerksiu ant amžių, – ir Šimonienės
ašaroms nėra galo.

Su tėvu pasisveikino Mikėlis tikrai
rankos paspaudimu.

Kaži kokia kebli tylą užviešpatavo. Ir
tėvas, ir motina, ir Krizas visai kitokio
buvo laukę Mikėlio.

Tėvas tyliai – pirštų pagalba – skaito
metus.

– Maniau, kad tu kareiviškai apsirengęs
pareisi, – prabilo pagaliau motina.

– Aš jau daugiau nesu kareivis, aš –
valdininkas.

– Kur tu darbuojiesi?

Nukelta į 9-a psl.

TARPTAUTINIO KONKURSO
APDOVANOJIMAS - LIETUVIUI

Tarptautiniame nespaltvotos fotografijos konkurse *Black & White Photography Awards 2016* dalyvavo profesionalai ir mėgėjai fotografai iš viso pasaulio. Jų nuotraukas vertino komisija, vadovaujama garsaus italų fotografo Andreos Costantini. „Publicum“ įmonių grupės vadovas R.Jarmalavičius pelnė laurus kelionių nuotraukų kategorijoje. Lietuvos fotografija „Paskutinis apkabimas. „Germanwings“ skrydis Nr.4U9525“

MINISTERIJOS KOLEGIJA

Kultūros ministerijoje nuo Naujųjų metų pradėjo veikti patariamoji įstaiga – ministerijos kolegija. Jos tikslas – patarti kultūros ministerei kultūros politikos bei kultūros administravimo klausimais. Ją sudaro politinio pasitikėjimo komandos nariai, ministerijos kancleris bei kultūros profesionalai

KNYGA APIE PASAULIO LIETUVIUS

77 lietuvių kilmės asmenų iš viso pasaulio šlovės ir gėdos istorijos – nauja knyga, kurią išleido D.Pocius ir dar penki jauni vilniečiai – Marius Rutkauskas, Ugnius Antanavičius, Laura Juozaitytė, Arnas Gužėnas ir Vilius Petkauskas. Knygoje galima rasti net 77 asmenų

šioje kategorijoje buvo išrinkta geriausia. Nuotraukoje įamžinta vieno tragiško skrydžio aplinkybės ir nuotaika. R.Jarmalavičiaus pergalė šiame konkurse – ne pirmoji ir ne vienintelė. 2007 metais jis nugalėjo „Samsung“ fotografijos konkurse, keliuose kituose konkursuose pelnė specialųjį apdovanojimą. Nepaisant to, jis savęs nelaiko fotografijos profesionalu. Fotografija jam – pats didžiausias pomėgis.

iš Lietuvos ir užsienio.

Sausio 6 d. Kultūros ministerijoje įvyko pirmasis kolegijos posėdis, kuriame buvo svarstyti Lietuvos kultūros ir meno tarybos pertvarkos bei visų patariamųjų ministerijos tarybų sisteminio suderinamumo klausimai, taip pat rinkimų į Lietuvos kultūros tarybą tvarka.

gyvenimo istorijas. Tarp jų – paskutinių „Titaniko“ keleivių maldų klausęs kunigas Juozapas Montvila, kosmoso užkariautojai Karolis J. Bobko ir Aleksej Jelisejev, batų dizaino revoliuciją JAV sukėlusį Beth Levine ir kiti. Visus juos vienija ryšys su Lietuva.

Pagal Lietuvos spaudą parengė Rima Žemaitytė-De Iuliis

Skurdas

Ištrauka iš romano *Aukštųjų Šimonių likimas*

Atkelta iš 8-o psl.

– Regyrungoj, esu sekretorius.

O prie Mikėlio krūtinės, lyg tai užtvirtindama, sušvitėjo stora auksinė grandinė.

– Amalija ir sūnelis duoda labų dienų.

– O kuo vardu tavo sūnelis? – teiravosi motina.

– Heinz Joachim.

– Jochim? Žydišku vardu? – stebisi Šimonienė.

– Ne, mama, Joachim – vokiškas vardas! Echt Deutsch!

– Tai dar blogiau! – piktai atsiliepė tėvas iš kito kampo.

– Kodėl blogiau?

– Tu mano vaikas, lietuvininkas, o savo sūnų vokiškai krikštiji. Matai, mamele, ar aš nesakiau, kad taip bus? Ar mokai savo vaiką nors lietuviškai kalbėti? – aštriai paklausė sūnų.

– Aber wo! (liet. Bet kur) Ką tu tik galvoji?

– O kodėl ne? – Šimonis įsmeigė piktas mėlynąsias savo akis į Mikėlio veidą. Šiam per aštrus tėvo žvilgis: jis nudūrė akis žemyn.

– Tik mes negalim išsijuokdintis, papa.

– Aš ne „papa“, aš – tėtis!

– Pardon! – susimaišęs sūnus nebežino, ką sakyti ir daryti. Krizui visa tat atrodo labai juokinga, o kad niekas nepastebėtų, kad jis iš pikto juoko lūpų sučiaupti nebegali, brauko pirštais nosį.

„Ir žinojimas tų svetimųjų žodžių! – džiaugiasi motina širdyje. Ir pasididžiavimas tyliai išsišliejo į Šimonienės krūtinę. – Ponas – ne būras mano sūnus!“

Staiga atsistojo tėvas ir nuėjo prie lovos, kur stebėtinai greit nusirengęs atgulė, rodydamas nebenorįs daugiau kalbėtis.

Nuėjo ir kiti į poilsį. Jau vėlybas vakaras, rytoj reikės anksti keltis. Bet užmigti tėvas negalėjo. Visokie skausmai suramstė senąjį Šimonį. Ir diegulus pradėjo durti, skaudus, užimęs žadą. O širdį kremta sielvartas dėl sūnaus. Užmigti negali nė Mikėlis. Ant šiaudų – ne ant matraco. Turbūt dar spalių yra pakulinė drobulė, kuri užtiesta ant trakinių šiaudų, bado ir braižo visus pašonius. Bet užvis daugiau bado ir braižo Mikėlį atbudusi lietuviškoji sąžinė. „Ir nori tėvas, kad aš savo vaikus lietuviškai mokyčiau! Juk tai tiesiog beprotystė. Karaliaučiuje, kur beveik tik vieni vokiečiai gyvena! O kad norėsiu leisti sūnų studijuoti? Ar aš nežinau, ar ne pats patyriau, kaip bloga yra lietuvininkui tarp vokiečių. O savo vaikui tą patį vargą užkarti? Ne! Ir ko tie būrai neįsivaizduoja, – erzinas toliau Mikėlis, – lyg jau ta lietuviška kalba, dievas žino, kas yra! Ne, bet aš dar ir Krizui priminsiu, kad ir jis savo vaikus kuriądien vokiškai mokytų, nors čia, kaimė, tai bus sunku. Juk čia vieni lietuvininkai tegyvena. Ir mokyklose juk dar tebemokoma lietuviškai. Na, kol Krizo vaikai taip toli paaugs, bus ir laikai kitokie. Reikia nurodyti Krizui į tai, kaip dėkingi turime būti vokiečiams už jų atneštą mums kultūrą. Tiesa, žodžio „kultūra“ jis dar nebus girdėjęs, reikės paaiškinti. Tėvas, berods, jau nesiduos įtikinamas. Bet ir nereikalinga. Kaip sakė anąkart regymngsratas Bauman:

– Die alten sinken uns Grab, die Jugend aber soll uns gehören! (liet. Seni – į kapus, bet jaunimas turi priklausyti mums).

Bet lygiai čia, jau snaudamas, girdi Mikėlis, kad jį kažki kas taip graudingai šaukia: Mikėli, Mikėli, sugrįžk! Ir jis mato tėvo mėlynąsias akis, kuriose atsispindi kažki kas tokio,

ko jis kitų akyse niekada dar nepastebėjęs. Ir jo krūtinėje staiga baisi tuštuma, kurios užpildyti jau niekuo negalima. Ir – miegas užspaudžia akis. O sąžinė atsitraukė į tolimiausią širdies kampelį.

Betgi ir brolis nesidavė pamokoms. Nėmaž! Visaip stengėsi Mikėlis įtikinti Krizą, kad neteisingas esąs tėvelis. Juk su laiku visa kas turėsią suvokietėti: Ein Land – ein Volk! (liet. Šalis – tauta)

– Eik, paiks vokietai, eik! – pasakė Krizas Mikėliui ir nuėjęs apsikabino savo jaunąją žmonelę; per visą stubą nuskambėjo pabučiavimas.

– Prapuolusysis sūnau! – pasakė tėvas sūnui atsisveikinant.

Daugiau nieko.

Tik motina išlydėjo sūnelį keleliu iki Aukštųjų kalno. Ir motina viena tik rado širdingų žodžių savo vaikui. Motina viena nepyko ant sūnaus dėl vokiečiavimo: juk jis ponas. Tuo daug kas pateisinama. Vis dėlto Mikėlis išvyko į Karaliaučių nepaprastai blogai nusiteikęs.

Jokūbas Šimonis jau nebeišgirdo gegužės balso. Tyliai jis iškeliavo, palikdamas pasaulį ir visus jame vargus. Niekas nematė jo mirštant. Niekas nespėjo ateiti, pagiedoti, vėlė palydėti. Ir nereikėjo.

Tik vieną kovo mėnesio rytą pastebėjo Šimonienė, kad tėtis taip ilgai ir tyliai miega. Bet, artyn priėjusi, pamatė, kad Jokūbas Šimonis jau po Dievo akimis. Šviesi šypsena ant veido. Beveik linksmas jis atrodė. Beveik linksmas jis atrodė.

Nors iš karto ir skaudžiai apsiverkė Šimonienė, bet greit nusiramino: kas tokia šypsena ant lūpų gali numirti, tas jau mirdamas dangų atvirą mato.

– Kas taip miršt – miršt gerai! Tuomet rašė vieną tūkstantį aštuonis šimtus šešiasdešimt keturis.

KELIONĖ, IŠ KURIOS NEGRĮŽTAMA

Po sunkios ligos Vengrijoje š.m.sausio 7 d. mirė žymus fotografas, keliautojas, poetas, Lietuvos valst. kultūros ir meno premijos laureatas (2007), LDK Gedimino 5 laipsnio ordino kavaličius Paulius Normantas. P. Normantas dalyvavo penkiolikoje ekspedicinio pobūdžio kelionių po Tibetą, Himalajus, Indiją, Tailandą, Mianmarą, Butaną ir kitas valstybes. Daugelio fotoalbumų, kalendorių autorius, rašantis haiku, kurios paskelbtos tarptautiniame žurnale. Nuo 1983 m. Lietuvos fotomenininkų sąjungos, nuo 1986 m. Vengrijos fotografų sąjungos ir Vengrijos kūrėjų asociacijos, nuo 1995 m. Lietuvos žurnalistų sąjungos ir

Keliautojas, fotografas, poetas
Paulius Normantas
(1948-2017)

Tarptautinės žurnalistų sąjungos narys. Už kūrybinį meistriškumą yra gavęs Vengrijos, Latvijos valstybinių apdovanojimų.

Brangink dieną ...

Brangink šią dieną, nes ji – tai gyvenimas, viso gyvenimo gyvenimas. Į tą trumpą dieną sutelpa visa būties tikrovė. Augimo palaima, veiksmo didybė ir jėgos grožis. Nes vakarykštė diena yra tik sapnas, o rytojus – tik vizija. Tačiau ši diena sėkmingai nugyventą vakarykštę dieną paverčia laimės kupinu sapnu, o rytojų – vilties kupina vizija. Todėl brangink šią dieną.

Sanskrito išmintis

PARAMA Scholarship Program
is now accepting applications.

Details in branch or visit parama.ca

Deadline is
Feb 1, 2017
Apply Today!

TAUPOMOJI
SĄSKAITARRSP ir RRIF
PENSIJŲ FONDAI

RESP (Mokslo taupomoji sąskaita)
TFSA (Neapmokestinama taupomoji sąskaita)

Kasdieninių kintamųjų palūkanų	1.30%
1 metų	1.60%
2 metų	1.75%
3 metų	1.90%
4 metų	2.05%
5 metų	2.20%

1.20%
Kasdieninių
palūkanų
taupomoji
sąskaita

PASKOLŲ NUOŠIMČIAI

NEKILNOJAMO TURTO
PASKOLOS

Atviras, kintamųjų palūkanų	3.15%
5 metų uždarytas, kintamųjų palūkanų	2.65%
1 metų pastovių palūkanų, atviras	2.95%
1 metų	2.80%
2 metų	2.85%
3 metų	2.95%
4 metų	3.05%
5 metų	3.15%

Komercinės kredito paskolos suteikiamos pagal pareikalavimą

INVESTICINĖ
SĄSKAITAGIC INDĖLIAI
(Pelną padalinimas netaikomas)

1 metų	1.60%
2 metų	1.75%
3 metų	1.90%
4 metų	2.05%
5 metų	2.20%
1 metų iškeičiamas	1.30%
1 metų JAV dolerių	0.40%

RIBOTAS KREDITAS SU
NEKILNOJAMO TURTO
UŽSTATU 3.35% ir aukščiauASMENINĖS PASKOLOS
5.35% ir aukščiauASMENINIS RIBOTAS
KREDITAS 6.85% ir aukščiau

PARAMA
www.parama.ca

Visi pateikti nuošimčiai gali būti keičiami be įspėjimo

LIETUVIŲ KREDITO KOOPERATYVAS PARAMA

Palankūs nuošimčiai. Malonus ir sąžiningas asmeninis patarnavimas.
2975 Bloor W | 416-207-9239 | Pirm-treč 9-3.30 | Ketv-penk 9-8 | Šešt 9-1
1573 Bloor W | 416-532-1149 | Pirm-treč 9-3.30 | Ketv 9-6 | Penk 9-3.30 | Šešt uždaryta

Sveikiname

Vytautą ir Ireną
PEČIULIUS,

minėsiąčius vedybų auksinį – 50-ties metų jubiliejų sausio 28 d. Per tuos dešimtmečius prabėgo daug visokių dienų – šiltų ir šaltų, bet judu visur ir visada buvote kartu. Per tuos metus kartu nuveikėte daug visokių darbų; ypač veiklus Vytautas, niekada ir niekam neatsisakantis padėti. Jis priklauso ir bendruomenei, parapijos valdybai, Šv. Jono lietuvių kapinių administracijai, suspėja dalyvauti ir šaulių veikloje.

Tad linkime jums abiems sveikų, darbingų ir ilgų metų kartu, kad sulauktumėt ir deimantinio – 65 metų vedybinio jubiliejaus!

Toronto V. Pūtvio kuopos šauliai

PADĖKA

A + A

KAZIMIERAS ŠVIEŽIKAS

mirė š.m. sausio 2 d., sulaukęs 92 metų amžiaus.

Nuoširdžiai dėkojame Lietuvos kankinių parapijos kunigams prel. Jonui Staškevičiui ir klebonui Vytautui Staškevičiui už aukotas laidotuvių Mišias ir vargonininkei Danguolei Radtkei už gražų giedojimą; Janinai Gurklienei ir jos padėjėjoms už skanūs laidotuvių pietus.

Visa Šviežikų šeima

TEIRAUKITĖS PAS MUS!
affiliated

RIČARDAS ir RIMA DREŠERIAI

Affiliated Insurance Management Inc.

- visos draudimo paslaugos – namų, automobilio, komercinės, gyvybės
- konkurencinės kainos – pritaikysime planą Jūsų reikmėms
- dėmesingas patarnavimas, lietuviškai arba angliškai

905-845-4201 • 1-888-384-4444

www.affiliatedinsurance.ca • rickd@affiliatedinsurance.ca
344 Lakeshore Road E., Suite A, Oakville, ON L6J 1J6

Turner & Porter

L Aidotuvių Namai

TORONTE, ETOBICOKE
ir MISSISSAUGOJE

SMITH MONUMENT CO. LTD

(nuo 1919 metų)

- ▲ Gaminame paminklus, bronzines plokštes, atminimo lenteles.
- ▲ Puošiamo lietuviškais ornamentais pagal klientų pageidavimus.
- ▲ Patarnaujame lietuviams daugiau kaip 20 metų.
- ▲ Garantuojame aukščiausios kokybės darbą.

Skambinti tel. (416) 769-0674

Adresas: 349 Weston Road
(tarp Eglinton ir St. Clair)
Toronto, Ontario M6N 3P7

Jonas Valančiūnas ir cepelinai

Jonas Valančiūnas Toronte mokė virti cepelinus laidoje *Bite Me More*. Iš k.: Julie Albert, Jonas Valančiūnas ir Lisa Gnat

Vienoje iš internetinių laidų apie maisto ruošimą, *Bite Me More*, dalyvavęs *Raptors* krepšininkas Jonas Valančiūnas, vedančiųjų pristatytas kaip “7 pėdų ūgio lietuvių dievas”, prisipažino, kad mėgsta virtuvę ir ruošti maistą, nors jo žmona taip pat gera šeiminkė. Anksčiau laidos vedėjoms prisipažinęs, kad keisčiausias maistas, kurį jam tekę valgyti, buvo sraigės, krepšininkas atskleidė dar vieną savo talentą: jis moka virti cepelinus.

Kaip laidoje mokė J. Valančiūnas, cepelinams reikia 40% virtų trintų bulvių, 60% šviežių tarkuotų ir nusunktų bulvių masės, krakmolo, kuris nusėda bulvių sultyse (todėl nusunkus

reikia palaukti bent 15 min.). Kai J. Valančiūnas suminkė bulves su krakmolu, ėmėsi įdaro: 1 supjaustytą svogūną pakepė ir sumaišė su maždaug puse kilogramo maltos mėsos, įmušė 2 kiaušinius, įdėjo šaukštelį druskos ir šaukštelį pipirų. Jis pats laidoje cepelinus ir padarė. Paklaustas, kur jis to išmoko, atsakė: “Mačiau, kaip mano mama juos virė”, ir ekrane tuo metu parodė mažo Jonuko ir besišypsančios jaunos mamos nuotrauką.

Padažą J. Valančiūnas paruošė iš pakepintų svogūnų, kiaulienos ir dar įdėjo grietinės ir, kiek virš pusvalandžio paviręs cepelinus, juos sudėjo į lėkštę.

Bite Me More laidą vedusios seserys Julie Albert ir Lisa Gnat, kurių laidos logo – *Bring ease to the kitchen and laughs to the table* (kad virtuvėje būtų lengva, o prie stalo – linksma) kartu su žiūrovais išmoko ir patiekalo pavadinimą, kurį joms teko kartoti keletą kartų, kaip ir lietuviškąjį padėkos žodį “ačiū”.

Pagal vaizdo medžiagą paruošė R. Žemaitytė

LEDAS
REFRIGERATION

Air Conditioning & Heating

Oro vėsinimo ir šildymo sistemų
PATIKRINIMAS • IŠVALYMAS • PAKEITIMAS

Skambinti **R. Jareckui**
Tel. **416-825-3328**

MARLATT FUNERAL HOMES

Marlatt laidotuvių namai jau daug metų
teikia aukštos kokybės paslaugas
erdviose patalpose

*Mes jaučiamės naudingi galėdami ir
toliau teikti paslaugas*

HAMILTONO LIETUVIŲ BENDRUOMENEI

615 Main Street East
Hamilton 528-6303

195 King Street West
Dundas 627-7452

LITHUANIAN COMMUNITY ASSOCIATION OF TORONTO

NOTICE OF SPECIAL MEETING OF MEMBERS

NOTICE IS HEREBY GIVEN of a Special Meeting of the Members of the LITHUANIAN COMMUNITY ASSOCIATION OF TORONTO (the "Corporation."). The meeting will be held on Sunday, the 29th day of January, 2017, at Lithuanian House (1573 Bloor Street West, Toronto ON M6P 1A6), at 2:00 p.m., for the following purpose:

1. To CONSIDER and PASS an AMENDED NEW BY-LAW concerning borrowing powers of the Corporation.

An individual notice and copy of the amended new by-law will be sent to members of the Corporation by regular mail, to their last recorded address. Registration for the Meeting will begin at 1:00 pm. Members unable to attend the Meeting, can appoint someone to vote in their stead (proxy) by completing the "Proxy" form enclosed in the mailing. Member organizations can appoint a delegate to vote at the meeting by submitting the "Appointment of Delegate" form, which can be obtained by email, upon request, to darius@lithuanianhouse.ca. All proxy and appointment forms MUST BE SUBMITTED TO THE LCAT OFFICE BY WEDNESDAY, JANUARY 25th, 2017 (48 hours prior to the Special Meeting, excluding holidays and weekends). Forms WILL NOT BE ACCEPTED the day of the Meeting. Please note, that as of January 10th, 2017, membership requests will not be considered until after the Special Meeting.

Members who do not receive the mailing are encouraged to contact the LCAT office to verify their address by phone: 416-532-3311 ext.1 or email: darius@lithuanianhouse.ca

DATED the 6th day of December, 2016.

BY ORDER OF THE BOARD OF DIRECTORS,
LITHUANIAN COMMUNITY ASSOCIATION OF TORONTO

Lietuviškos kapinės žiemą pasitikus

Žiema – tai toks laikotarpis, kai kapinėse sulėtėja darbai, kurių kitais metų laikais daugiau atsiranda. Praleidus labai sausą vasarą, atsirasdavo daug papildomų darbų, kurių ir prie geriausių norų nebuvo galima tinkamai atlikti. Velėnos, kuriomis pavasarį buvo apkloti per žiemą laidotųjų kapai, daugiausia išdžiūvo, ir jų atgaivinti buvo neįmanoma. Kai uždedamos velėnos, dvi savaites, esant reikalui, kapuose dirbantieji palaisto, vėliau lieka kapo savininkų žinioje. Visi, kurie palaistydavo, išliko ir toliau žaliuoja, o neprižiūrėtos išdžiūvo. Ką daryti, kai pasitaiko sausra? Išiešioti kitokios negalima rasti, tik artimieji turi rūpintis, kad velėna ar pasodintos gėlės neišdžiūtų. Yra tokių, kurie patys susitvarko su velėnos uždėjimu, ją prižiūri ir palaisto, tokie kapai išlieka geros būklės, o neprižiūrimi ir palikti Dievo valiai – išnyksta.

Praeitą rudenį buvo pastatytas namelis – sandėliukas kampe autoaikštės prie kapinių

tvoros. Sudėjus daug dalykų ir pastačius žiemai mažąją mašinėlę, garaže atsirado daugiau vietos didesniajai mašinerijai. Tai yra ilgai lauktas ir labai reikalingas pastatėlis.

Dar vis nesibaigia netinkamų medžių pašalinimas kapinių patvoryje prie kaimyninių kapinių. Yra peraugę medžiai, kurie kenkia ne tik esantiems paminklams, bet ir stumia ten esančią tvorą. Dalis jau yra pašalinti, bet yra likę dar nemažai medžių, kuriuos būtina pašalinti. Pašalinimas sudarytų dideles išlaidas, jei tai atliktų medžių šalinimo specialistai. Yra pažįstamas lietuvis, kuris dirba toje srityje Toronto miestui. Jis sutiktų atlikti nupjovimo darbą už labai prieinamą kainą. Jeigu kiltų kokių nors klausimų, visuomet galima paskambinti Vytautui Pečiuliui 416-247-2221.

Yra kapinėse medžių, kurie storėdami pradeda stumti paminklus iš vietos. Siūloma palaidotųjų artimiesiems pasižiūrėti į tokius medžius ir padaryti išvadas apie galimą žalą ir nuspręsti, ką su jais reikalinga padaryti. Tokių medžių likimas yra artimųjų rankose, kurių sutikimu numatomą žalą reikėtų pašalinti. Be artimųjų sutikimo kapų priežiūros valdyba negali tokio šalinimo darbo atlikti. Susitikus su asmenimis paaiškinama apie susidariusią padėtį ir patariama, ką reikia padaryti. Nenorima ir negalima pašalinti medžio be savininko sutikimo, be to, toks pašalinimas reikalauja išlaidų.

Patariama visiems, kurie numatę kažką sodinti prie paminklo, nesodinti aukštai augančių medžių. Tokie me-

Naujai pastatytas namelis sandėliukas, kuriame bus sudedami mažesni padargai, naudojami kapinėse

džiai kaip klevas, tujos (Cedars) ir eglės iš pradžių patraukliai atrodo, bet po dvidešimties metų, jie pasidarys netinkamai ir reikės juos pašalinti. Yra gražių aukštai neaugančių medelių, kurie ilgai gražiai atrodo ir, jeigu reikia pašalinti, visuomet lengviau tai padaryti.

Kapinių mašinerijos vėjus tęsiamas toliau, tačiau dabartiniu metu nedaug aukų sulaukiama. Ankstyvesniuose pranešimuose buvo rašyta, kad traktoriaus ir duobėms kasti ekskavatoriaus su įvairiais reikalingais padargais kainavo \$115,425. Vajuje surinkta iki 2016 m. pabaigos \$50,475. Pavyko peržengti \$50,000 ribą, tačiau surinktoji suma nepadengia net pusės susidariusių išlaidų. Vėjus neuždaromas, dar tikimasi, kad atsiras naujų aukotojų ir anksčiau aukoję panorės padidinti savo įnašą. Kapų priežiūros valdyba bus dėkinga visiems, kurie vėjų parems.

Mūsų visų pareiga tinkamai prižiūrėti kapus ir tik gera jų priežiūra užtikrins grožį ir gerus atsiliepimus.

Vytautas Pečiulis, Kapinių priežiūros valdybos vardu

Kanados Lietuvių
Lithuanian Canadian

1 Resurrection Rd. Toronto ON M9A 5G1

Fondas
Foundation

Tel: 416-239-9889
klfondas@on.albn.com

**Organizacijos įteikite 2017
prašymus iki vasario 16 d.**

**Remkime lietuviybės veiklą ir išlaikymą!
Prisiminkime mūsų fondą gyvybės
draudimuose bei savo testamentuose.**

KLF pastoviai remia Tėviškės Žiburius

Įnašams išrašome pakvitavimus pajamų mokesčių sumažinimui

ROYAL LEPAGE

*Namą ar butą perkant,
parduodant Jums sąžiningai
patarnaus ir patars*

DAIVA DALINDA

B.A. broker

Įstaigos – 416-236-1871
Namų – 416-763-7297

Tinklapis: www.dalindateam.com

NEMOKAMAS ĮKAINAVIMAS. PO 30 METŲ PATIRTIES,
PADĖKOJANT LIETUVIAMS, SPECIALI NUOLAIDA

PACE LAW FIRM
THE LEGAL EXPERTS

ADVOKATAS

Algis S. PACEVIČIUS PACE, B.Sc., LL.B.

- Ieškinių dėl žalos, atsirandančios ryšium su kūno sužalojimu
- Imigracija į Kanadą
- Testamentai ir įgaliojimai
- Palikimų administravimas
- Nekilnojamo turto sandoriai
- Konsultacijos Lietuvos respublikos įstatymų klausimais

NAUJAS 300 The East Mall, 5th Floor, Toronto, ON M9B 6B7
ADRESAS Tel. 416 236-3060 • Fax 416 236-1809

Tinklapis www.pacelawfirm.com El. paštas alpace@pacelawfirm.com

Angie

**SALVAITIS
BROKER**

DIRECT 705-446-6428
OFFICE 705-445-8500 ext. 251
EMAIL angiesalvaitis@icloud.com
WEB www.homesgeorgianbay.com

ROYAL LEPAGE

*Jei norite pirkti ar parduoti
namą, ar gauti informaciją,
prašau man paskambinti.
Prižadu mielai ir sąžiningai
patarnauti.*

Lina Kuliavas

Toronto, ON

416-762-8255, 416-616-1600 (cell)

email: lina@kuliavas.com

website: www.LinaKuliavas.com

Sutton
Sutton West Realty Inc.
300-5415 Dundas St. W
Toronto, ON M9B 1B5

LINA TAYLOR
Sales Representative

*Jei galvojate pirkti ar parduoti
namą ar butą, skambinkite ir
aš mielai jums padėsiu*

Tel. 416-574-4717 (nešiojamas)
416-236-6000 (įstaigos)

Lina-Taylor@hotmail.com
www.suttonwestrealty.com

ANAPILIO parapijos žinios

• Praeitą savaitgalį pamaldose prisiminėme 1991m. sausio 13-ąją žuvusius beginklius brolius ir seses už Lietuvos laisvę.

• Kalėdų ir Naujųjų metų proga mūsų aptarnaujamas parapijas sveikina iš Kaišiadorių vysk. Jonas Ivanauskas ir vysk. Juozas Matulaitis.

• Mūsų parapijos visuotinis susirinkimas vyks vasario 5, sekmadienį, po 10 v.r. Mišių. Prašome visus parapijiečius susirinkime dalyvauti. Priename parapijos tarybos sekcijoms iš anksto sušaukti savo posėdžius ir paruošti susirinkimui praėjusių metų savo veiklos pranešimus. Skatiname parapijiečius paieškoti naujų kandidatų tarybos sekcijoms ir gauti jų raštiškus sutikimus, kuriuos iki susirinkimo reikia paduoti klebonui arba kuriam nors tarybos nariui.

• Knygelių *Žodis tarp mūsų* sausio-vasario laidą platina Birutė Matulaitienė sekmadieniais po Mišių parapijos salėje.

• 2016 metų aukų pakvitavimai valstybinių mokesčių (Income Tax) sumažinimui po poros savaitžių bus paruošti ir dalinami parapijos salėje sekmadieniais po Mišių. Pakvitavimų dalinimą prižiūrės Irena Paznėkienė. Neatsiėmusiems jie vėliau bus išsiuntinėjami paštu.

• Šv. Jono lietuvių kapinės toliau tęsia kapinių mašinų vają, kuriuo norima sutelkti lėšų reikiamos įrangos atnaujinimui bei įsigijimui. Auką prašome siųsti šiuo adresu: St. John's Lithuanian Cemetery, 2185 Stavebank Road, Mississauga, Ontario, L5C 1T3.

• Kauno arkivyskupija prašo paramos arkivyskupijoje veikiančioms vaikų dienos centrams, kuriuose benamiai ir skurdan patekusių šeimų vaikučiai pavalgo, paruošia pamokas, praleidžia savo laisvalaikį ir randa prieglobstį bei užtarimą.

• Vilkaviškio vyskupija prašo paramos vyskupijoje veikiančioms vaikų dienos centrams.

• Panevėžio vyskupija prašo paramos atstatymui Berčiūnų dvasinio centro patalpų, kurios bus skiriamos moksleivių ugdymo programoms, tikinčiųjų susikaupimams ir įvairiems susirinkimams bei konferencijoms.

• Prašoma paramos kun. A. Lipniūno jaunimo kultūros centrui Panevėžyje. Ten ruošiamos jaunimui evangelizacijos dienos, Šv. Rašto kursai, naktiniai budėjimai prie išstatyto Švenčiausiojo, platinama religinė spauda ir pasirengiama vaikų vasaros stovykloms.

• Sausio 22, sekmadienį, Mišios 10 v.r. už a.a. Gražiną Butkienę (XIII metinės) ir Butkių, Stelionių, Lastauskų bei Miogių šeimų mirusiųosius. **Vasagoje** sausio 22, sekmadienį, Mišios 2 v.p.p. už a.a. Vytautą Birštoną. **Delhi** sausio 21, šeštadienį, Mišios 2 v.p.p. už a.a. Teresę Gelumauskienę.

TORONTO

PRISIKĖLIMO parapijos žinios

• Vasario 25 d. Užgavėnės; kovo 1 d. Pelenų diena; kovo 5 d. Kaziuko mugė, balandžio 2 d. metinis parapijos susirinkimas; balandžio 9 d. Verbų sekmadienis; balandžio 16 d. Velykos.

• Balandžio 28-29 d.d. – naudotų drabužių ir daiktų išpardavimas; balandžio 30 d. – Sutvirtinimo sakramentas; gegužės 7 d. – Pirma komunija; birželio 10 d. – Vilties bėgimas.

• "Kretingos" stovykla angliškai kalbantiesiems liepos mėn. 2-15 d.d.; lietuviškai kalbantiesiems liepos 16-29 d.d.; šeimų stovykla – liepos 30 d. – rugpjūčio 5 d.

• Mirties pranešimai: a.a. Antanas Šelmys, 94 m. amžiaus, palaidotas iš Prisikėlimo parapijos šventovės sausio 9 d. Paliko dukterėčią Banguolę ir sūnėną Jaunutį. A.a. Aušra Lukoševičiūtė-Baršauskienė, 74 m. amžiaus, palaidota iš Prisikėlimo parapijos šventovės sausio 14 d. Paliko dukras Indrę Baršauskaitę, Daivą Wallback ir Kristiną Gilvydienę su šeimomis, brolius Dainių ir Vaidutį Lukoševičius su šeimomis. A.a. Birutė Kalpokienė, 93 m. amžiaus, laidojama iš Prisikėlimo parapijos šventovės sausio 18 d., 11 v.r. Paliko sūnėną Bruno Lipke su šeima. Amžiną atilsį duok mirusiems, Viešpatie.

• Sausio 22, sekmadienį, Mišios 9 v.r. už a.a. Petrą Jurėną; 11 v.r. už gyvus ir mirusius parapijiečius; už a.a. Bronių ir Primą Saplius; už a.a. Vytautą Birštoną; už a.a. Stasę Petersonienę; už a.a. Reginą Ulbienę; už a.a. Joną Greičiūną; a.a. Oną Anskienę; už a.a. Genovaitę Tunkūnienę; už a.a. Anicetą ir Eleną Prialgaukus.

IŠGANYTOJO parapijos žinios

• Sausio 22, šį sekmadienį, pamaldų nebus.

• Pamaldos vyks vasario 12 ir 26 d.d., kovo 5 ir 19 d.d. Visos pamaldos vyksta 9.30 v.r., tik kovo 19 d. bus 11.15 v.r., nes po jų vyks visuotinis susirinkimas.

• Parapijos tarybos posėdis vyks vasario 7 d., 7.30 v.v. Šturmų namuose, Mississaugoje.

• Visuotinis metinis parapijos susirinkimas vyks kovo 19 d., 11.15 v.r. – ne vasario 26 d., kaip buvo paskelbta anksčiau žiniaraštyje.

MAIRONIO mokyklos žinios

• A.a. A. Bražys testamentu mūsų mokyklai paliko \$1,472.71.

• Mums knygų auکوjo V. Bačiūnienė ir E.R. S. Dėkojame.

• Vasario 18 d. nebus pamokų. Pagal TCDSB kalendorių – Šeimos diena. **Živilė**

PRANEŠIMAS

TLPK valdyba praneša, kad nuo 2017 m. sausio 2 d. "Vilniaus rūmų" vedėjo pareigas perėmė Jurgis Valaitis. Linkime jam daug sėkmės naujose pareigose. **TLPK valdyba**

REIKALINGI turintys darbo patirtį ir teisę dirbti (turintys SIN) dažytojai. Dirbama pagal atskiras užduotis. Būtina turėti automobilį, darbo įrankius. Skambinti darbo dienomis (pirm.-penkt.), telefonu 905-814-8629 7v.r.-5v.p.p.

PROFESIONALUS dantų valymas Jūsų namuose. Priimamas draudimas. <http://www.athomesmile.com> / 416-388-8723 Inga.

KELIONIŲ DRAUDIMĄ parūpinu keliaujantiems į užsienį ir atvykstantiems į Kanadą. Skambinti Mariui Rusinui tel. 416-588-2808 x 26 dienos metu.

Montrealio Šv. Kazimiero parapijos choras ir svečiai choristai per Bernelių Mišias Remigijaus Satkausko ntrs.

LITAS Montrealio lietuvių kredito unija

1475, rue De Sève, Montréal (Québec H4E 2A8)

Tel.: (514) 766-5827 FAX: (514) 766-1349

MONTREAL

AUŠROS VARTŲ PARAPIJA

Dėkojame visiems, kurie dalyvavo jungtinio choro kalėdinių giesmių koncerte mūsų salėje sausio 5 d., ir už paaukotus \$444.55, kurie buvo gauti tą vakarą. Dėkojame mūsų parapijos komiteto narei Janai Sirusaitei Motivans, kuri sutvarkė didelį skaičių liturginių reikmenų (korporalų, purifikatorių ir rankšluostėlių), naudojamų per Mišias. Dėkojame Karen Pugliese iš Toronto, kuri dovanojo gėles Kalėdų Mišioms. Jos dar puošia mūsų šventovės altorius. Dievas telaimina visus ir jų šeimas, ir Aušros Vartų Marija teužtaria visus.

Mūsų parapijietės a.a. Janinos Blauzdžiūnienės laidotuvių Mišios bus mūsų šventovėje sausio 18, trečiadienį, 11 v.r., lankymas 10 v.r. Užuojauta visiems artimiesiems. Gruodžio 2 d. Lachine, Que., mirė Jonas Jokūbauskas-Jackson, 92 m. amžiaus. Užuojauta vaikams John, Lester, Linda ir Joan, seseriai Nellie Rutkauskienei ir visiems artimiesiems. Gruodžio 9 d. Toronte mirė buvusi montrealietė Marija Barteškieinė, 101 m. amžiaus. Užuojauta dukrai Rūtai ir visiems artimiesiems. **Inf.**

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJA

Montrealio Šv. Kazimiero parapijos Šv. Elžbietos draugijos komitetas paruošė žiemos kavutę sekmadienį, sausio 15. Žiemos gimtadieniai buvo paminėti. Sukaktuvininkai: (moteris iš k.) Jennie Kielo, Rita Baršauskas, Nijolė Šukienė, Alice Skrupskytė, pirm. Antoinette Brilvičienė, Albina Kringelienė, Albina Astrauskienė, ir Angela Šlekiene; (vyrai iš k.) Stasys Ambrozaitis, Antanas Mickus, Stanley Rašytinis Ntr. V. Lietuvninkaitės

Sausio 15, sekmadienį, Šv. Elžbietos draugijos komitetas paruošė žiemos kavutę po Mišių. Pirmininkė Antoinette Brilvičienė pasveikino visus su Naujaisiais Metais ir padėkojo už apsilankymą. Ji pakvietė tylos minute pagerbti 2016 metais mirusias nares Mildred Pališaitienę ir Birutę Kalpokienę. Perskaitė vardus mūsų sergančių narių ir tų, kurie negali ateiti į šventovę. Kalėdoms draugija pasiuntė kalėdinių atvirukų ir dovanų sergančioms narėms ar gyvenančioms slaugos namuose. Pirmininkė padėkojo visiems, kurie prisidėjo prie šios dienos pietų paruošimo. Iždininkė Nijolė Šukienė pateikė 2016 metų finansinę ataskaitą. Kleb. Paulius Mališka pasveikino Šv. Elžbietos draugiją ir palaimino valgi bei susirinkusiuosius. Svečiai pasivaikšino šiltais ir šaltais patiekalais ir išgėrė stiklą vyno į kiekvieno sveikatą. Narės užsimokėjo metinį mokesį už 2017 metus. Loteriją laimėjo Janina Mickienė, Antoinette Brilvičienė, Ann Robertson ir vėl Janina Mickienė. Buvo paminėti narių ir parapijiečių bei svečių žiemos gimtadieniai. Narė Julija Kisielaitienė šiemet atšvenčia ypatingą gimtadienį. Pirmininkė jai įteikė dovanėlę ir kortelę. Sekantys pietūs įvyks pavasarį. **VL**

Montrealio Šv. Kazimiero šventovėje kalėdiniame koncerte prieš Bernelių Mišias grojo (iš k.) Nykolas Rekašius violončele, Stefanija Rekašiūtė altu, Diana Satkauskaitė altu ir Monika Satkauskaitė smuiku

ESSOR INSURANCE-INVESTMENT-COUNCELLING Inc.
1100 boul Robert-Bourassa 6th floor, Montreal, QC H3B 3A5
Tel: 514-373-1981 joana.adamonis@essor.ca www.essor.ca
Joana Adamonis A.I.B.